

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

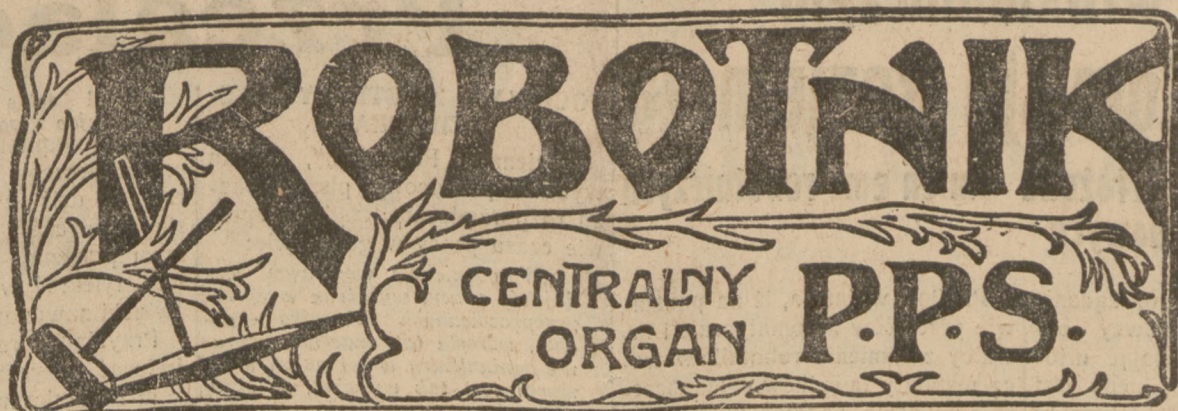
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 2.50, bez odnoszenia zł. 2.20 na prowincję miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr. Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a. „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁÓDZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64. „ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kieles-Krauz 1. „ROBOTNIK POZNANSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Strzosa 24. **Ceny ogłoszeń:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Wojna w Chinach

Japonia wydała już 600 milionów yen

BOMBARDOWANIE OKOLIC PEKINU

Z Pekinu donoszą, że wojska japońskie zbombardowały i doszczętnie zniszczyły 2 chińskie oddziały w sile 150 i 100 żołnierzy, stojące załogą w miejscowościach Su-Szang-Siang i Cza-Li-Tung w okolicy Pekinu.

KORPUS OCHRONY POKOJU MORDUJE JAPONCZYKÓW

Agencja Domei donosi: Według informacyjnego komunikatu około dwustu Japonczyków i Koreańczyków zostało wymordowanych w Tung-Czao przez Chińczyków, należących do t. zw. korpusu ochrony pokoju. Uciekinierzy z Tung-Czao donieśli o powyższym wypadku sztabowi armii japońskiej w Chinach północnych. Wśród świadków zajścia znajdował się również korespondent agencji Domei, który zdołał dotrzeć do Pekinu, gdzie złożył zeznania.

JESZCZE IM ZA MAŁO

Dwa największe stronnictwa w parlamencie japońskim — partie Minseitō i Seiyūkai weszły ze sobą porozumienie, celem uchwale-

nia w izbie poselskiej rezolucji, wzywającej Rząd do przedsięwzięcia energicznych kroków w Chinach północnych.

Z PIENIĘDZMI JEST CORAZ GORZEJ

Rząd japoński postanowił puścić w obieg bony skarbowe na sumę sto milionów yen na pokrycie wydatków związanych z kampanią północno-chińską. Również postanowiono obłożyć podatkiem zyski przemysłu amunicyjnego.

JEDNĄ SOBIE ARMIE

Japońskie ministerium wojny ogłasza listę zmian w korpusie oficerskim armii japońskiej. 2.500 oficerów otrzymało nominacje na wyższe stopnie, 3.400 oficerów zmieniło przydziały.

ANTYJAPONSKIE ROZUCHY W TUNG-CZEU

Agencja Domei donosi: Do Tung-Czeu wysłano oddział japońskiej policji. W mieście tym zabili Chińczycy podczas uśmierzania ostatnich rozruchów czterech japońskich policjantów.

NIESZCZĘŚCIA CHODZĄ W PARZE

Okolice miejscowości Su-Cze-U na północy prowincji Kiang-Si zostały nawiedzone przez trzęsienie ziemi. Około 50 budynków zawaliło się. 20 osób zostało zabitych.

Książę Kentu w Łańcucie

Wczoraj rano książę Kentu z małżonką odjechali do Łańcuta. Księstwo Kentu w podróży po Polsce są otoczeni dyskretną, a nie mniej bardzo ścisłą opieką policji. W podróży stale towarzyszą im dwaj detektywi londyńskiego Scotland Yardu i komisarz policji angielskiej.

Polityką w Łańcucie chyba zajmować się nikt nie będzie wbrew niektórym sensacjom prasowym.

Zdjęcie nasze przedstawia historyczny pałac hrabiów Potockich w Łańcucie, w którym zamieszkał goście angielscy.

Ameryka ma już dosyć wojen i kłótni

Prezydent Brazylii dr. Vargas przyjął zaproszenie prezydenta Argentyny Justo na otwarcie mostu międzynarodowego w miejscu, gdzie schodzą się trzy granice: Brazylii, Argentyny, Urugwaju na rzece Urugwaj. Wizyta odbędzie się w grudniu b. r.

Równocześnie na zaproszenie prezydenta Vargasa przybędzie do Brazylii z oficjalną wizytą wiceprezydent Argentyny dr. Julio A. Rocca. Zaproszenie prezydenta Brazylii zostało doręczone Rządowi argentyńskiemu przez przewodniczącego senatu Brazylii p. Madeiros Netto, który bawi obecnie w Argentynie. Wizyta wiceprezydenta Argentyny odbędzie się w pierwszych dniach sierpnia. Wizyty te są związane z postanowieniami panamerykańskiej konferencji pokojowej, odbytej w grudniu ub. r. których realizacja wymaga jeszcze pewnych omówień. Także wizyta, jaką prezydent Argentyny złoży w Waszyngtonie w styczniu jest konsekwencją porozumień, zawartych w czasie konferencji w Buenos Aires.

Mrozy w Argentynie

Donoszą z Buenos Aires, że przechodzi przez Argentynę silna fala zimna. W Kordylierach zaspasy śnieżne utrudniają ruch kolejowy. W Santingo del Estero notowano 6 i pół stopnia zimna, a w Jujuy mroź zniszczył zasiewy.

Na froncie hiszpańskim

Olbrzymie straty faszystów

w krwawych walkach na odcinkach madryckich

Korespondent agencji Havasa donosi z frontu madryckiego, że wczoraj po południu po długotrwałej wymianie strzałów oddziały rządowe wysadziły w powietrze grupę domów na od-

cinku Carabanchel, polepszając w ten sposób swoje pozycje. Po wstąpieniu poniesli poważne straty.

Na odcinku Tagu oddziały rządowe wykonały niespodziewany wypad koło Derbor, zdobywając dwie linie okopów nieprzyjacielskich. Powstańcy stawili zaledwie lekki opór i ponieśli ciężkie straty.

UZNAWIE DLA WALCZĄCYCH NA FRONCIE

Agencja Havasa donosi, że wczoraj odbyło się w Walencji posiedzenie rady ministrów, na

którym omawiano sytuację na froncie. Minister obrony narodowej Prieto przedstawił szczegółowo rozwój ofensywy wojsk rządowych na froncie środkowym.

Rada ministrów wyraziła uznanie walczącym oddziałom rządowym.

KOMUNIKAT GŁÓWNEJ KWATERY FASZYSTÓW

Komunikat oficjalny głównej kwatery wojsk powstańczych donosi: Na froncie asturyjskim oddziały wojsk rządowych przypuściły gwałtowny atak na pozycje powstańcze pod Cuerto i Tresporana. Atak ten został z olbrzymimi stratami dla nieprzyjaciela odparty. W czasie walk stracono samolot nieprzyjacielski.

Na froncie aragońskim oddziały powstańcze posuwają się w dalszym ciągu zwycięsko naprzód, zdobywając szereg ważnych z punktu widzenia strategicznego miejscowości, jak: Sierra Carbonera, Verticemina, Tornaye, Gotas.

Kto wygra wybory w Brazylii

...Anglia czy Ameryka?

Dwaj główni kandydaci na stanowisko prezydenta Brazylii Salles de Oliveira i Jose Americo de Almeida odbywają zgrupowania przedwyborcze po większych miastach, wygłaszając mowy, transmitowane przez radio i przedrukowywane prawie w całości przez pisma.

Z dotychczasowych enuncjacji można wnioskować, że de Oliveira zdobył pewną przewagę nad Jose Americo. Podczas gdy obydwaj kandydaci unikają najwyraźniej wymieniania swych nazwisk, oraz unikają wzajemnego krytykowania się, pisma codzienne popierające p. J. America nazywają Sallesa de Oliveira kandydatem Anglii, inne zaś popierające kandydaturę Sallesa zarzucają p. Americo, iż pragnie oddać Brazylię w zupełną zależ-

ność od St. Zjednoczonych A. P.

W swych programowych mowach jednak obydwaj kandydaci głoszą konieczność całkowitego uniezależnienia Brazylii od wpływów obcych kapitałów i produkcji. Niemniej prawdą jest, że Salles jest zwolennikiem zbliżenia z Anglią, zaś Jose Americo jest jej przeciwnikiem, uważając Stany Zjednoczone za niezawodnego sojusznika, któremu rozwój ekonomiczny Brazylii jest na ręce. Trzeci kandydat przewodca integralistów Plinio Salgado, po krwawych zajściach w Sao Paulo jest zwalczany przez wszystkie partie zarówno postępowe jak i konserwatywne i mimo, iż ilość jego zwolenników obliczają na milion, nie uchodzi on za groźnego przeciwnika dla poprzednich dwóch.

Udział Kobiet

w życiu publicznym Indii

Zdjęcie nasze przedstawia kobiety indyjskie — członkinie indyjskiego zgromadzenia ustawodawczego w Bombaju.

Awantura chińska

kosztuje już Japonię 600 milionów

Według informacji dziennika japońskiego „Asahi” Rząd japoński wystąpił na natychmiast do parlamentu o uchwalenie ustawy o dodatkowym kredycie w kwocie 300 milionów yen na pokrycie wydatków związanych z operacjami na terenie Chin północnych.

Niezależnie od tego ministerium wojny domaga się kredytu w wysokości również 300 milionów yen. Inne kredyty przeznaczone być mają dla ministerium marynarki i ministerium spraw zagranicznych.

Wszystkie te dodatkowe kredyty, jak twierdzi pismo, spowodują deficyt budżetowy, który wyraziłby się sumą ponad 1400 milionów yen. Suma ta byłaby pokryta całkowicie przy pomocy pożyczki wewnętrznej.

Pierwsza od czasów Faraonów koronacja w Egipcie

Na naszym zdjęciu król Faruk udaje się na uroczystości koronacyjne.

Zatarg w przemyśle włókienniczym przed Nadzwyczajną Komisją Rozjemczą

Oświadczenie tow. A. Szczerkowskiego, złożone imieniem robotniczych związków zawodowych

W poniedziałek o godz. 11 rozpoczęto posiedzenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, poświęcone sprawie zatargu w przemyśle włókienniczym okręgu łódzkiego.

PRZECIW „POLSKIEJ PRACY“

Po stwierdzenie listy obecności zabrał głos tow. Szczerkowski, który w imieniu wszystkich związków stwierdził, że związek zwany „Polska Praca“ po raz pierwszy został powołany do życia udziału w rokowaniach, dotyczących zatargów w przemyśle włókienniczym. Organizacja ta nie posiada prawie żadnych wpływów wśród robotników, dotychczas żadnej umowy nie podpisywała—poza tym nie posiada charakteru organu robotniczego i opiera się na ideologii nie mającej nic wspólnego z ruchem robotniczym, prowadzi politykę wysoce obłudną, inne stanowisko zajmując wobec kapitalistów niż głosi w swej demagogicznej agitacji. Wobec tego tow. Szczerkowski oświadcza, że związki zawodowe nie uznają tej organizacji za robotniczą i przeciwko udziałowi jej przedstawicieli w rokowaniach zakładają sta nowczy protest.

Następnie zabrał głos przedstawiciel „Polskiej Pracy“, odczytując dłuższe oświadczenie, występujące m. in. i przeciw zw. klasowemu z tytułu podziału mandatów ławników, powołując się przy tym w określeniu swych wpływów na ilość głosów otrzymanych przy wyborach do Rady miejskiej, podczas których przeciw „Praca Polska“ otrzymywała głosy kamieniczników, kupców i t. d., co świadczy raczej o jej nie robotniczym charakterze.

Przewodniczący komisji dyr. Klott wyjaśnił, jak postąpił, co do podziału mandatów, zgodnie z przepisami i że „Polska Praca“ jest najmniejszą organizacją wśród włókienników.

Po wyjaśnieniu pewnych spraw formalno - prawnych przez dyr. Klotta, wystąpił tow. Szczerkowski jako rzecznik organizacji robotniczych, w dłuższym rzeczowym przemówieniu uzasadniając żądania robotnicze.

ŻĄDANIA WŁÓKNIARZY.

Miedzy in. podkreślił, że żądania ustalenia norm obsługi wrzecion i maszyn na przedsiębiorstwach wełny czesankowej, wełny zgrzebnej i na przedsiębiorstwach odpadkowych ma być zafatowane przez powołaną komisję mieszaną, która winna ustalić normy obsługi, wedle żądań związków zawodowych. Żądania te są w całości uzasadnione koniecznością położenia kresu formom dotychczasowym tej wytężonej i szkodliwej dla zdrowia pracy.

Ustalenie w układzie zbiorowym punktu, dotyczącego delegatów robotniczych w takiej formie, aby położyć kres wydalaniu delegatów robotniczych za to, że spełniają na leżycie swe obowiązki, organizacje robotnicze uważają za bezwzględnie konieczność. Organizacje przemysłowców protestują przeciw wywieraniu jakiegokolwiek nacisku na dyrektorów i majstrów — podczas gdy w stosunku do delegatów robotniczych stosowany jest terror.

Mówca stwierdza, że na tym tle było w przemyśle wiele zatargów. Usunąć zło i wprowadzić normalne stosunki można tylko przez ściśle określenie kompetencji delegatów oraz przez regulaminowe ujęcie sprawy wyboru delegatów.

W sprawie urlopów robotniczych mówca podtrzymuje żądanie robotników przyznania płatnych urlopów 8—13 dniowych płatnych według stawek podstawowych dniówkowych i akordowych.

Uzasadniając to żądanie podkreśla, że przemysłowcy obchodzą ustawę, udzielając urlopów w tych okresach, kiedy jest najwięcej świat i kiedy robotnicy pracują niepełny tydzień. I na tym tle było wiele zatargów.

Tow. Szczerkowski stwierdza, że Tow. Szczerkowski stwierdza, że ustawa określa granice minimum urlopu i prawnie jest dopuszczalnym, aby komisja wydała orzeczenie, uwzględniające żądania robotnicze w tej mierze.

Odnosnie żądań dotyczących jedwabników tow. Szczerkowski obstaruje przy tym, by stawki tkaczy, wyrabiających tkaniny przy osnowach z jedwabiu naturalnego na krosnach, przeznaczonych do wyrobów bawełnianych (angielskich) podwyższone zostały o 20 proc., stawki tkaczy pracujących przy osnowach z jedwabiu sztucznego — o 15 proc., tkaczy przy osnowach dwuwałkowych o 10 proc. Mówca, uzasadniając te żądania, podkreśla, że stawki w tej wysokości przewiduje umowa zbiorowa, obowiązująca w przemyśle jedwabnym, podpisana przez sekcję jedwabną krajowego zw. przemysłowców i stowarzyszenia fabrykantów. Ożrezenie Nadzw. Komisji powinno rozciągnąć postanowienia umowy na wszystkie zakłady przemysłu włókienniczego.

40-GODZINNY TYDZIEŃ PRACY.

Tow. Szczerkowski podtrzymuje żądanie wprowadzenia 40-to godz. tygodnia pracy, uważając że problem ten dojrzał w całości. do ostatecznego rozstrzygnięcia.

PODWYŻKA PŁAC.

Omawiając sprawę podwyżki płac, jako żądanie najważniejsze tow. Szczerkowski domaga się przyznania żądanej podwyżki, twierdząc, że płace w przemyśle włókienniczym są b. niskie, w skali światowej bodaj najniższe. Mówca podkreśla, że przemysłowcy nie udzielili tej podwyżki bez szkody, ponieważ kosztu robotnicy stanowią minimalny odsetek w kosztach produkcji. Powołuje się przy tym na to, że robotnicy w okr. białostockim osiągnęli podwyżkę od 9 do 11%, w okr. białostockim 10% i po podwyżce tej, okazało się, iż w przemyśle nastąpiło ożywienie. Podwyżki nigdy dotąd — jak wykazała praktyka — nie odbiły się szkodliwie na interesach przemysłu. Miedzy innymi mówca podkreśla, że bilanse w wielu fabrykach zestawiane są ten decydecyjnie, aby wykazać najmniejsze zyski.

Wiemy o tym, że często tworzy się fikcyjne posady dla członków rodzin akcjonariuszy, i to b. wysoko płatne lub różne posady dla rozmaitych „dygnitarzy“. Mówca podkreśla fakt wzrostu drożyzny. Wyodrębnić ją może i skorygować głodowe płace robotników, tylko przyznanie podwyżki w żądanej przez robotników wysokości.

W końcu tow. Szczerkowski oświadcza, iż podtrzymuje w całości przedłożone żądania.

ŚWIADCZENIE PRZEMYSŁOWCÓW.

W imieniu wielkiego i średniego przemysłu wygłosił dłuższe przemówienie mec. Zejda, polemizując z wywodami tow. Szczerkowskiego i uzasadniając stanowisko przemysłowców. Imieniem przemysłu zarobkowego Łodzi przemawiał mec. Kutner.

W imieniu robotników przemawiał jeszcze Lacha (zw. „Praca“). Następnie ławnik Jastrzębski złożył oświadczenie na piśmie, iż ławnicy z ramienia przemysłowców występują z komisji, gdyż uważają, że przemysł podwyżki nie jest w stanie udzielić.

P. Klott wyjaśnia, iż na podstawie przepisów automatycznie ławnicy z ramienia robotników tracą mandaty ławników. Jednocześnie wyjaśnia, że ławnicy mogą za bierać nadal głos w charakterze rzeczników stron.

Ze świata kultury

Literatura w państwie Hitlera

Jak podają z Berlina, znane wydawnictwo „Deutsche Wochenschau“ zorganizowało wielki konkurs literacki na powieść dla gazet narodowo - socjalistycznych. Pierwsza nagroda wynosiła 15,000 marek niem. W oznaczonym terminie nadesłano 400 prac. Mimo jednak najlepszych chęci jury, nie przyznano nikomu pierwszej nagrody, gdyż poziom wszystkich powieści był mniej niż przeciętny. Były to zwykłe prymitywy, ujęte w formę romansów i pseudohistorycznych opowiadań.

Co? pan jeszcze żyje Mr. Shaw?

Wiedeński „Neues Wiener Journal“ przynosi wywiad swego specjalnego wysłannika z Bernardem G. Shawem. Dziennikarz odwiedził wiecznie młodego pisarza z okazji 81 rocznicy urodzin. Shaw przyjął go w swym gabinecie, gdzie przy małym biurku siedział jego sekretarka. Gospodarz był tego dnia w świetnym humorze i sypał jak z rękawa dowcipami i paradoksami. Zapytany, czy napisał coś nowego, genialny kpiarz odpowiedział, że wykonał i skorygował nową satyrę polityczną pt. „Genewa“ — będzie to paszkwil na Ligę Narodów — oraz że ma obecnie na warsztacie dwie komedie, których tytułów jeszcze nie ustalił, może tylko powiedzieć, że będą zupełnie apolityczne. Przechodząc na tematy prywatne, wielki pisarz zwierzył się, że chętnie wybrałby się w podróż dookoła świata. Gdy dziennikarz zauważył, że przecież niedawno powrócił z takiej eskapady, Shaw rzekł ironicznie: — Moją pierwszą podróż odbyłem, żeby mnie widziano; drugą, żeby widzieć! Gdy dziennikarz rzucił lekką aluzję, co do podeszłego wieku pisarza, ten odparł: — Drogi

POCHWAŁA ZE STRONY PRZEMISŁOWCÓW.

„Dziennik Poznański“, organ wybitnie prawicowy, pisze z okazji rozporządzenia Rządu w sprawie czasu pracy w górnictwie:

„W górnictwie węglowym wydajność pracy, wyrażona w cyfrze przepracowania robotnika - godzin, wzrosła tak znacznie, poprawa koniunktury w tej gałęzi przemysłu jest tak wyraźna, że skrócenie czasu pracy stało się sprawą zupełnie uzasadnioną.“

„Górnicy polski własną pracą i wysiłkiem organizacyjnym wy-

walczył sobie lepsze warunki, wskazując drogę własną.“

Organ kapitalistów bije tu w przemysłowców górniczych, którzy do dziś zwalczają żądanie skrócenia czasu pracy, a tym samym przynajmniej rację argumentu, tylekroć wysuwany przez związki zawodowe górników.

Przykład górników winien być świecą wszystkim innym związkom robotniczym. W jednoci siła, w sile rękojmnia — zwycięstwa.

KTO WYNALAZŁ BIEGANKA?

Pod tym tytułem pisze „Obro- na Ludu“, organ „narodowego ruchu robotniczego“ w Toruniu:

„Jesteśmy bardzo ciekawi, kto aż pod Krotoszyńskim szukał człowieka do popełniania zamachu w Warszawie. Kto dał mu do ręki bombę, która była, według prasy warszawskiej, miną saperską i kazała ją ułożyć w Świdrach Mał.“

To są bardziej interesujące szczegóły, niż te, że Biegankę i jego rodzinę, to typy kryminalne. Jednym słowem najbardziej nas interesuje kwestia: kto wynalazł Biegankę?

Na to pytanie chcemy mieć odpowiedź.

GOSPODARSTWO A POLITYKA.

Wileński „Kurier Powszechny“, wychodzący z założenia, że „kluczem do zrozumienia zadań gospodarczych kraju, leży w należytej ocenie problemu wschodniego“, podkreśla, że praca od podstaw winna się zacząć.

„od odprężenia psychicznego zarówno na górach, jak i dołach społecznych — po przez nawrót do demokracji i stopniową ewolucyjną demokrację życia na całym obszarze państwa. Punktem wyjścia będzie wówczas reforma ustroju, a wraz z tym szeroko pojęta reforma rolna, mająca na celu pełne i sprawiedliwe zaspokojenie głodu ziemi w masach.“

PARTYKULARYZM.

Dwa dzienniki warszawskie jednego i tego samego dnia poruszyły zagadnienie „partykularizmu“ polskiego. W „Gazecie Polskiej“ pisze o tym prof. Makowski. „Kurier Polski“ twierdzi, że

„polaki partykularyzm ma nie charakter terytorialny, jak u Niemców, ale czysto personalny. Jeżeli nasz oficjalny patriotyzm jest powszechniejszy, niż gdziekolwiek i przez nikogo nie kwestionowany, to dla tego właśnie, że wspiera się na odczuciu bezpośrednich interesów i pojęć

Kremy, mleczka, płyny kosmetyczne, doskonale różne, szminki, po- legnowania włosów wyrobu Laboratorium Artymieński i Kępski, Królewska 85 Przy Laboratorium bezpłatna Poradnia Kosmetyczna, otwarta od 10 rano do 7 wieczór.

„Ihr Polnische Schweine“

Skandal, który nie może się więcej powtórzyć!

Pod powyższym tytułem czytamy w „Polsee Zachodniej“:

„Podczas niedzielnego meczu piłki ręcznej o mistrzostwo Ligi Śląskiej między czołowymi drużynami Śląska KKS „Pogoń“ a niemiecką drużyną TV „Vorwärts“ Katowice, zaszedł fakt godny pożałowania, świadczący najwyraźniej, w jakim duchu wychowują niemieckie kluby sportowe swoje młodzież.“

Oto pod koniec wyżej wspomnianego meczu, gracz niemieckiej drużyny p. Nehring wyraził się pod adresem graczy Pogoni „Ihr Polnische Schweine!“

Na powyższe grzeczności Pogoni chcieli zareagować czynnie, jednak tylko dzięki umiarowi części graczy nie doszło do rękoczynów, co było właściwie najlepszym wyjściem, gdyż inaczej zaszłoby się nie przekonany tych „Kulturträgerów“ o naszej kulturze...“

Jak się dowiadujemy, KKS „Pogoń“ sprawę tę przekazało do rozpatrzenia kompetentnym czynnikom i miejmy nadzieję, że prowokatorów nie ominie zasłużona kara.“

P. I. M. przewiduje:

Dziś dość ciepło, ale pochmurno

Wczoraj w godzinach porannych pogodnie było jedynie w dzielnicach południowo - wschodnich. Na pozostałych natomiast obszarach kraju panowała na ogół pogoda chmurna z przelotnymi deszczami i miejscami notowano mgły. Temperatura wynosiła od 14 st. do 19 st.

Przewidywany przebieg pogody do wieczora dnia 3 b. m. W dalszym ciągu pogoda bez większych zmian — rankiem mgliście, w ciągu dnia rozwój chmur kłębiastych z przelotnymi deszczami ze skłonnością do burz, zwłaszcza w dzielnicach północnych. Slabe wiatry północne i północno-zachodnie. Dość ciepło, temperatura w ciągu dnia około 25 st. Podstawa chmur około 600 m. Rankiem znacz-

nie niższa, wskutek umieszczenia mgieł. Widzialność na ogół dobra, jedynie rano słabsza. Wiatry górne z kierunków północnych z szybkością od 25 do 35 km/godz.

„Wszystcy mniej więcej w zasadzie chcą Polski... rządzonej na podstawie zasad gospodarczego indywidualizmu...“

Tu właśnie „Kurier Polski“ wpadł we własne sidła. Bo czyż nie jest szczytem partykularyzmu, gdy się bierze personel redakcyjny „Kuriera“ za... ogół polski?!

P. CAT W ROLI UPIORA

spóźnione żale „Gazety Polskiej“. Wiadomo naszym czytelnikom, że „Słowo“ wileńskie prowadzi szczególnie zajadłą walkę przeciw min. Poniatowskiemu. Na ten temat rozgorzała na nowo polemika prasowa.

„Gazeta Polska“ słusznie wytyka organowi obszarów kresowych, że chodzi mu i jego zwolennikom o

„usunięcie ministra wykonywującego reformę rolną i zastąpienie go innym, który osłabi tempo wykonywania reformy.“

P. Cat - Mackiewicz urasta w oczach „Gaz. Polskiej“ do „upiora, który straszy“ i który utrudnia dzieło zjednoczenia narodowego.

Przy sposobności dowiadujemy się, że z powodu rozwiązania rady białostockiej izby rolniczej, przewodniczący białostockiego okręgu O. Z. N., pos. Łazarski, członek rady, podał się do dymisji nie przyjętej przez pułk. Koca.

„Gaz. Polska“ ubolewa nad incydentem między Min. Rolnictwa i izbą białostocką, krytykuje metody personalne, stosowane u nas, jako też stosunek władz centralnych do idei samorządu.

Żale spóźnione. Obecny stan rzeczy w polityce personalnej i samorządowej jest dziełem właśnie „sanacji“, a my to zwalczamy od 11 lat, za co nas „piętnują“ jako „partyjników“.

Okazuje się — i nie tylko w omawianych dziedzinach — że „partyjnikami“ była i jest „sanacja“.

B.

W walce o błękitną wstęgę oceanu

Francuski transatlantyk „Normandie“ ustanowił nowy rekord szybkości przejazdu z Havru do Nowego Jorku. Statek przepłynął przestrzeń przewidzianą dla

uzyskania „Błękitnej wstęgi Oceanu“, w 95 godzin 2 minuty, osiągając przeciętną szybkość 30,50 węzłów.

Neutralność wobec... Ligi Narodów

Święto narodowe szwajcarskie było bardzo uroczyste obchodzone w całym kraju przy dźwiękach dzwonów i śpiewach tłumów ludności, biorących udział w licznych manifestacjach. Wygłoszono wiele przemówień. Prezydent konfederacji szwajcarskiej Motta w mowie swej podkreślił konieczność wzmocnienia obrony narodo-

wej w obliczu obecnej sytuacji międzynarodowej. Zasada neutralności kieruje całą polityką państwa szwajcarskiego i odpowiada jej życiowym potrzebom. Doświadczenia ostatnich lat narzucają nam zasadę stosowania maksimum neutralności nawet w stosunku do Ligi Narodów — powie dział Motta.

Tramwaj spadł z mostu

Donoszą z Bello Horizonte w Brazylii, że spadł tam z mostu 10-metrowej wysokości tramwaj. 84 pasażerów odniosło rany, z czego 7 ciężkie.

Wolność prasy

Największą prężność posiada myśl ludzka. Ona rozsądza wszystko, pokonywa każdą przeszkodę, i nie ma siły, która by mogła przeciwstawić się jej wszechmocy. To tak, jak z gazem: im bardziej jest lotny — tym bardziej jest niebezpieczny, a wywieranie nań ciśnienia musi prędzej czy później spowodować wybuch, — podczas gdy przeciwnie — wolny — nie stwarza żadnego niebezpieczeństwa. Ci, którzy myśl ludzką ciśną — stwarzają największe niebezpieczeństwo, — stwarzają możliwość największego spustoszenia, doprowadzając do punktu nieuniknionego wybuchu.

Dowodem słuszności tej tezy są obecne stosunki sowieckie, gdzie prędzej czy później grozi wybuch na skutek ustawicznego zwiększania ciśnienia i przesławiania myśli ludzkiej i ludzkiej wolności.

Tylko... to, co jest słuszne w odniesieniu do Sowietów, jest również słuszne w stosunku do całego świata i w stosunku do Polski.

W Polsce od piętnastu lat obowiązują bez zmiany „tymczasowy” dekret prasowy, postanawiający, że „prasa jest wolna” i że „wolność prasy podlega tylko tym ograniczeniom, które są przewidziane w kodeksie karnym lub określone są w ustawach”. Myśl polska otrzymała więc zapewnienie, że jest wolna i swobodnie może „ulać”, o ile tylko nie zaatakuje prawa i nie stanie w ten sposób w kolizji z obowiązującymi ustawami. Prasa w Polsce jest wolna i może być konfiskowana wówczas jedynie, gdy człowiek dopuści się w niej obrazy prawa, a wtedy winien odpowie dzieć przed sądem za popełnione przestępstwo.

Tak jest w teorii. W praktyce jednak dzieje się odmiennie. Prasa i wolne słowo, wbrew uroczystemu zapewnieniu o wolności prasy — ograniczone są nie tylko kodeksem karnym, lecz również samowolą i strachem. Gdyby nie ustawowy zakaz, przytoczyłbym wiele wprost niewiarygodnych wypadków, w których żaden cenzor i żaden prokurator nie może uzasadnić, w czym dopatrył się obrazy prawa w konfiskowanych przez siebie słowach. A przecież ta obraza prawa jest jedynym warunkiem, uprawniającym konfiskację i powodującym w ten sposób skreślenie wolnej myśli ludzkiej. Konfiskuje się u nas niejednokrotnie rzeczy — nie te, które są sprzeczne z prawem i z kodeksem karnym, lecz te, które są nie wygodne, które kompromitują poszczególnych ustosunkowanych ludzi i mogą przypominać fakty przykre i bolesne, ale niemniej prawdziwe. A przecież jeśli ktoś miał odwagę popełnić czyn, którego się wstydzę, — czyn zły i szkodliwy, — to nie wolno go zasłaniać konfiskacją, — lecz, przeciwnie, trzeba czyn ten ujawnić i stworzyć możliwość poniesienia za niego odpowiedzialności.

Wychowałem się w wielkim szacunku dla prawa i szacunek ten pozostał mi we krwi — tak, że niejednokrotnie towarzysze i przyjaciele śmiali się ze mnie, gdy im twierdziłem, że tego czy owego władza zrobić nie może, bo byłoby to pogwałceniem prawa. Dziś, niestety, moja pewność i szacunek dla prawa zostały poważnie wstrząśnięte. Doświadczenie przekonało mnie, że prawo jest u nas bardzo kruchą podstawą i nie wystarczy dziś człowiekowi na dostateczne oparcie.

Od kilkunastu lat obowiązują w Polsce przepisy, że w razie konfiskaty, zarządzanej na skutek obrazy prawa, cenzor równocześnie zwraca się do prokuratora, żądając wytoczenia śledztwa przeciwko winnym. I od kilkunastu lat nie znam ani jednego wypadku, by pociągnięto do odpowiedzialności i wytoczono komuś proces z powodu tego, co zostało skonfiskowane. Żądałem oskarżenia publicznie, ale wszystko pozostało

bez skutku, a praktyki konfiskacyjne nie uległy zmianie. A przecież polskie prawo nie jest łagodne i nie lubi pobić. Za każde słowo, rzucone nieopatrnie i lekkomyślnie na zgromadzeniach, można dostać kilka lat więzienia. Jeśli więc nie ukarano dotąd nikogo z powodu przestępstwa, popełnionego w skonfiskowanym artykule — to widocznie nie dla jakiejś specjalnej względności, lecz dlatego jedynie, że faktycznie obrazy prawa w tym, co napisano — nie było.

A jeśli tak — to dlaczego się konfiskuje? Dlaczego krępuje się wolność prasy i wolność myśli ludzkiej dziś więcej — wbrew pozorom — niż kiedykolwiek przedtem?

Bezpośrednio po objęciu władzy p. premier Składkowski powiedział, że „chce wiedzieć, co ludzie myślą i czują”, że „chce

to badać” — zapowiedział, że wydał zakaz masowych konfiskacji, rozumiejąc, że są one jedynie dowodem strachu, a jego Rząd nie boi się niczego, co o nim piszą. Nie mam powodu wątpić o szczerości zapowiedzi p. premiera i nie mam prawa zarzucać mu braku odwagi. Ale publicznie obwiniam o „strach” te wszystkie czynniki, które, kryjąc się pod odpowiedzialnością p. premiera Składkowskiego, boją się jednak, krępują wolność myśli polskiej i konfiskują słowa nie sprzeczne z prawem.

Tego rodzaju metoda to poważne zwiększenie niebezpieczeństwa, powstającego wraz ze wzrostem ucisku wolnej myśli, której zdolności prężne są olbrzymie i której dalsze krępowanie musi się — prędzej czy później — skończyć katastrofą.

ZYGMUNT ŻULAWSKI.

Zabili Jaurés'a! Zabili pokój!...

Dzień wybuchu wojny światowej zbiega się dla każdego socjalisty, dla każdego bojownika wolności z inną jeszcze — tragiczną — datą. Oto w przeddzień chwili, kiedy ulice rozebrzmiały krzykami sprzedawców gazet, zwiastującymi kataklizm wojny — pada od skrytobójczej kuli JAN JAURES, trybun ludu francuskiego, wielki mówca i niezmordowany działacz, faktyczny przywódca partii socjalistycznej Francji.

Padł z ręki fanatyka nacjonalisty, któremu rewolwer w rękę

włożyła nienawiść do apostołów pokoju. Z ręki człowieka, który wiele wiele lat później odnalazł ideowych braci i odpowiedź dla siebie miejsce w szeregach faszystowskiej falangi gen. Franco. Tam bowiem zginął morderca Jaurés'a — jako legalny morderca jego uczniów — walczących o wolność robotników.

Jaures — to wielka postać na horyzoncie politycznym Francji przedwojennej. Urodzony w 1859 już w r. 1885 wchodzi do parlamentu i od tej chwili życie jego nierozłącznie wiąże się z walką o pokój, o wolność, demokrację i socjalizm.

Wspaniały mówca, był na trybunie parlamentarnej postrachem przeciwników — na wiecach i zgromadzeniach, porwał i entuzjazmował tłumy. Człowiek nauki i znakomity historyk dziełami swymi przyczynił się do pogłębienia poglądów na przeszłość.

Jednym z największych umiłowań Jaurés'a była sprawa walki o pokój. Walce tej poświęcił wiele pracy i talentu — poświęcił jej i życie, bowiem fanatyk Villain zabił go właśnie dla tego, że uważał jego przekonania pokojowe za zdradę ojczyzny.

Oto jak opisuje Leon Blum ostatnie swe spotkanie z Jaurés'em.

„W ciągu fatalnych dni lipcowych 1914 r. od chwili ultimatum austriackiego wobec Serbii ani na chwilę nie myślałem się co do jego skutków. Codziennie widywałem Jaurés'a. Odnajdywałem go zwykle w redakcji „Humanité” przy ul. Montmartre. Próbowaliśmy już opisać ową walkę toczoną

przez człowieka z biegiem wypadków, z bierną zgodą na to, co się wówczas przygotowywało w Europie, a co było prawdziwą fatalnością.

We środę 29 lipca, jak zwykle przybyłem do „Humanité”. Mogła być godzina 5 pp. Jaurés spieszył się bardzo.

„Muszę jechać do Brukseli — powiedział. Odprowadź mnie na dworzec. „Towarzyszyłem mu aż na Dworzec Północny. Temat naszej rozmowy łatwo odgadnąć. Pro wadziliśmy ją nadal, wysiadłszy z dorożki, a potem dalej, z tym samym ożywieniem idąc po peronie wzdłuż pociągów. Nie, nie trzeba było jeszcze rozpaczkać. Można było jeszcze osiągnąć, by Rząd niemiecki, który miał wpływ na Austrię, by Rząd francuski, który miał wpływ na Rosję, by Rząd angielski wreszcie wymógł wspólną konferencję...”

W tej chwili jakiś głos zawołał Jaurés'a z głębi mijanego wagonu „Jaurés! Tutaj, tutaj! Zarezerwowałem dla was miejsce...”

Odwrociliśmy się: był to Marcel Sembat, który dawał nam znak z przedziału. Pożegnaliśmy się z Jaurés'em. Ucisnął mi dłoń, zanim po stawili nogę na stopniu. Nie ujrzałem go już więcej żywym”.

W dniu fatalnym, dniu, który zaciążył na losach ludzkości Jaurés udał się z redakcji założonego przez siebie dziennika „Humanité” (wówczas organu partii socjalistycznej) — do kawiarni, gdzie w gronie towarzyszy omawiano sprawy aktualne.

Wówczas padł strzał. Morderca celował dobrane.

Ileż prawdy zawarto się w okrzyku, który jeden z towarzyszy:

— ZABILI JAURES'A!
— ZABILI POKÓJ!...

(J. D.).

ROWERY

wyścigowe, balonowe, turystyczne, damskie i dziecięce. Radio wiedeńskie Kapsh i Echo — również gramofony od 54 zł.

Warszawa, 25 „Rekord”
Świętokrzyska

Pokwitowania

NA DOM IM. TOW. IGNACEGO DASZYŃSKIEGO.

Stan. Tarnawski Borysław wpła ca 5 zł. i wzywa tow. tow. Franciszka Niziurskiego i Zygma. Mielnika do wpłacenia dobrowolnych kwot na ten cel.

Robotnicy i robotnicy firmy Naftalin (Łąkowa 18) w administracji w Łodzi Kościuszki 29 złożyli na poszkodowanych w Brześciu 29 zł. 70 gr.

Gdy młody „Ozon”... „naprawia” historię Dzień dzisiejszy i perspektywy

P. Cat - Mackiewicz był — przypuszczam — zachwycony treścią zeszytu „Młodej Polski”, jedynego, jak dotychczas, urzędowego organu Obozu Zjednoczenia Narodowego. P. Cat-Mackiewicz uprawia od wielu już miesięcy próby pojednania obozu „sanacyjnego” z obozem „narodowym”, uprawiał wszakże te rzeczy w roli raczej zagonyczyka, wolnego strzelca, bez uroczystej aprobaty oficjalnej. Tej aprobaty oficjalnej dostarczył właśnie młody p. Jerzy Rutkowski, osobistość do niedawna wpływową w zamkniętym gronie redakcji „Małego Dziennika”. W ten sposób wybitny publicysta konserwatywny i poseł BBWR. w Sejmie po przednim może teraz z czystym sumieniem kontynuować swoje

dzieło umiłowane, uzyskał bowiem zgodę jednego z miarodajnych „führerów” Obozu Zjednoczenia Narodowego, a jest tych „führerów”, podległych bezpośrednio p. pułk. A. Kocowi — na razie tylko trzech: p. St. Starzyński p. sen. Galica, no i p. Jerzy Rutkowski.

Flirt trwa, jako się rzekło przed paroma dniami, chwilowo bez wzajemności. Chwilowo. Co będzie jutro? Któż odgadnie? Może piękna Julia wyjdzie kiedyś — dobrułliwa — na ganek, i Romeo zdoła wspiąć się aż tak wysoko po drabinie ku „pierwszemu zębom pod systemat polityki narodowej”, jak określa „Młoda Polska” ideologię i myśl obozu „narodowego”.

Dziś chcemy się niebawem. Dziś chcemy się zwrócić uwagę na zagadnienia, które młodym panom redaktorom „Młodej Polski” zdaje się w ogóle nie przyszły do głowy.

Trzeba, by jaknajwięcej ludzi w Polsce przeczytało naprawdę uważnie i naprawdę poważnie „MAŁY ROCZNIK STATYSTYCZNY”.

Nie wyniknie z tej lektury żaden „defetyzm”; „defetyzm” jest zresztą zawsze i wszędzie czynnikiem najgorszym, najbardziej rozkładającym psychicznie. Wyniknie natomiast spokojne, męskie przeświadczenie, że my jako Polska, jesteśmy na wielu odcinkach często spóźnieni, i tam, gdzie

nie ma ku temu obiektywnego usprawiedliwienia.

Nie z powodu niewoli. Nie z powodu skutków wielkiej woj

ny. Po prostu z powodu fałszywych posunięć, fałszywych linii postępowania, z powodu skierowania niejednego problemu na ślepy tor. Niektóre spóźnienia mogą stać się bardzo niebezpieczne. Wszystkie są bardzo szkodliwe. Zaradzić im nie sposób w ramach dzisiejszej struktury społeczno-gospodarczej kraju, w ramach — powiedzmy wyraźnie — systemu rządzenia, w ramach tej psychologii, która ze sprawy żydowskiej i z poszukiwania „żydomasonów” wśród leśników i wśród esperantystów czyni uśmiałe prawie jedyny przedmiot zainteresowań społeczeństwa.

Zagadnień bezrobocia i poziomu płac, nędzy wsi i rynku wewnętrznego spożycia, gospodar ki wielko - kapitalistycznej i przeobrażeń w losach „warstw pośrednich” obejść się nie da i nie da się pominąć ani jednego z pośród nich. Nie da się też pominąć ogromnego problemu młodych pokoleń, setek i setek tysięcy młodych istnień, dla których w ustroju dzisiejszym „zabrakło miejsca pod słońcem”.

Mody „Ozon” zaaplikował „środki zaradcze” w postaci walki z wpływami „wrogich międzynarodówek” i z wpływami „żydowsko - masonskimi”. Rutkowski zabrał obie recepty ze swego dawnego biurka redakcyjnego w „Małym Dzienniku”.

Czy z takimi receptami w ręce można mieć tytuł do przemawiania w imieniu młodego pokolenia Polski?

Nie sądzę...

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

Rokosz wśród rokoszan

Depesze doniosły o „buncie” wśród wojsk gen. Franco w Grenadzie.

Nasz korespondent londyński podaje następujące szczegóły:

Na arenie w Grenadzie, gdzie zwykle odbywają się walki byków, oraz w ogrodach Alhambry, bomby lotnicze i karabiny maszynowe wymordowały masę ludzi.

Samoloty i karabiny maszynowe należały do gen. Franco, a ich ofiary to żołnierze tegoż Franco, przede wszystkim Maurowie, którzy zbuntowali się. Gen. Cabanella, jeden z najgłośniejszych pomocników gen. Franco, znalazł podobno śmierć podczas uśmierzania buntu.

Korespondent gibraltarski „Daily Herald”, telegrafując swemu piśmie tę wiadomość, opisuje sceny, których groza nie da się prześcignąć. Mauroów związano łańcuchami, zanim otwarto na nich ogień karabinów maszynowych. Całe oddziały musiały wykopać dla siebie groby, zanim je rozstrzelano.

Powodem buntu są zatargi wśród różnolitej masy wojsk gen. Franco. Zdecydowani faszyci są

za udziałem w walkach silnych oddziałów włoskich. Maurowie zaś i ta część armii hiszpańskiej, która przeszła do gen. Franco, czują się pokrzywdzeni i zdegradowani przez Włochów i są do nich wrogo usposobieni. Bezpośrednim powodem buntu miało być opróżnienie koszarów i kwatery dla przybyłych Włochów.

W bezpośrednim związku z wiadomościami o buncie w Grenadzie, ogłasza „Daily Herald” pod alarmującym tytułem: „Gotowi zdradzić Hiszpanię” wynik obrad w Izbie Gmin o sprawie hiszpańskiej, o czym depesze już doniosły. Z wymijającej odpowiedzi Edena na zapytanie pos. Attlee i Lloyd George’a, dziennik wyciąga wniosek, że Rząd angielski jest skłonny podczas ferii parlamentarnych, bez zapytania parlamentu, uznać gen. Franco, przewódcę rokoszan, walczącego z rokoszem swych własnych ludzi, za stronę wojującą.

Właśnie w obliczu tego buntu, należałoby mówić raczej o... przynajmniej praw strony wojującej „ochotnikom” niemieckim i włoskim, a nie o uznaniu gen. Franco.

Okrucieństwo się mści

Gazety hitlerowskie donoszą z Bilbao, że tamtejsze wielkie zakłady przemysłowe nie są uszkodzone, że jednak długo jeszcze potrwa, zanim można będzie na nowo podjąć produkcję. A to dla tego, że w mieście pozostała za ledwie jedna trzecia robotników. Reszta uciekła.

Jako jeden z powodów tej u-

cieczki gazety podają obawę przed „okrucieństwem zwycięzców w innych okazjach”.

Jakże to okrucieństwo faszystów musiało się dać we znaki ludności w Hiszpanii, jeżeli nawet gazety hitlerowskie, nie grzeszące sentymentalizmem, uważają je za usprawiedliwiony powód do ucieczki!

Zgon adwokata Leona Okręta

W dniu wczorajszym zmarł w Warszawie po dłuższej chorobie Leon Okręt, znany obrońca m. in. w sprawach politycznych.

Adwokat Leon Okręt był także uzdolnionym publicystą i od wielu lat pisywał artykuły i felietony pod pseudonimem (lo). W ostat-

nich latach pisywał stale do „Kurieru Porannego” (w okresie „przed-Goetlowskim” tego pisma), później do „Dziennika Porannego”. Także w naszym piśmie czytelnicy mieli sposobność czytać felietony adw. Okręta.

„Czas” jest wciąż niepoprawny

W redakcji „Czasu” coś się doprawdy zepsuło od dnia ostatniego „przewrotu”, związanego z wypadkami wawelskimi. Metody polemiki stały się jakieś... dziwne.

Parę dni temu „Czas” twierdził z całą kategorią, że lewica polska odczuwa żywy niepokój z powodu „poprawek historycznych” młodego „Ozonu”. Wyjaśniliśmy lojalnie, że — dalibóg — żadnego niepokoju nie odczuwamy. Historia — to jest „Wielka Pani”. W stosunku do niej nie wystarczy forma:

„zarządzam, co następuje”...

Teraz znowu, w poniedziałek „Czas” zaaplikował nam inną wersję:

„Duże nadzieje pokładają koła lewicowe w rzekomych rozbieżnościach poglądów w tonie obozu legionowego”.

Albowiem powiada „Czas”:

„Wystąpienie „Dziennika Ludowego”, jak również wystąpienie „Robotnika” mają wyraźną tendencję. Są one niedwuznacznie skierowane pod adresem lewicowo usposobionego ołtamu legionistów. W

każdym zaś razie są wyrazem duczych nadziei, jakie w tym odłamie pokłada lewica”.

„Czas” myli się raz jeszcze jeden z kolei.

Lewica polska pokłada istotnie duże nadzieje, ale...

w wielkich ruchach masowych. polskiego Świata Pracy. To nam wystarczy. Nie spekulujemy bynajmniej na żadnych „rozbieżnościach” w innych obozach. Przypuszczamy natomiast, że w samej rzeczy bardzo wielu dawnych legionistów nie zgodzi się na tę rolę historyczną, którą im wyznaczył młody „Ozon” w stosunku do lat 1914 — 1918. Sądźmy bowiem, że polski ruch niepodległościowy był nie tylko szlachetnym czynem żołnierskim, ale również przemysłową, przewidującą i zwycięską koncepcją polityki polskiej.

Gdyby dawni legionści byli innego zdania, — byłibyśmy — co do nas — szczerze zdziwieni. Nie ma to wszakże nic wspólnego z jakimkolwiek bieżącymi kombinacjami politycznymi.

S. K.

Daleki Wschód W płomieniach wojny Krwawy posiew lotnictwa

Chińskie źródła oficjalnie komunikują, że Japończycy natarli na wycofujący się pułk 29-ej armii, zostali wszakże odparci przy pomocy nadeszłych posiłków.

Samoloty japońskie trzykrotnie ukazywały się w niedzielę nad Pao - Ting - Fu. Po południu samoloty japońskie bombardowały stację kolejową, gdzie uszkodziły cztery wagony, przepełnione

żołnierzami. Następnie samoloty ostrzeliwały z karabinów maszynowych ulicę w Pao - Ting - Fu oraz bombardowały pociąg na linii Pekin - Hankou, zdążający na południe. Zginęło ponad 40-tu pasażerów. W m. Pao-Ting-Fu powstały liczne pożary na skutek wybuchów bomb zapalających.

Koumintang na stopie wojennej

W wyniku narad czołowych chińskich mężów stanu aparat rządowy wojskowy oraz aparat partyjny Koumintangu został postawiony na stopie wojennej. Marsz. Czang - Kai - Szek objął kierownictwo sił zbrojnych, spraw zagranicznych i gospodarczych, zaś Wang - Cza - Ming — kierownictwo spraw partyjnych Koumintangu oraz spraw wewnętrznych.

Japończycy zapowiadają nową rzeź

Japoński pociąg pancerny ostrzeliwał strażę przednią wojsk nankińskich koło Luliko, lecz został odparty. Koła chińskie przewidują, że w najbliższym czasie rozpocznie się w tym obszarze działania wojenne na wielką skalę.

Z Tientsinu donoszą, że cudzoziemcy i Chińczycy opuszczają teren dawnej koncesji niemieckiej, ponieważ Japończycy uprzedzili,

że zamierzają bombardować przedmieście Hsiaolin, gdzie milicjanci chińscy mieli napaść na japońską przedziałnię bawelny.

Wedle obliczeń chińskich, bombardowanie Tientsinu przez samoloty japońskie miało pociągnąć za sobą 700 ofiar ludzkich z pośród ludności cywilnej, powodując nadto zniszczenie około tysiąca budynków w dzielnicy chińskiej.

Na froncie hiszpańskim

„Okopy śmierci” w rękach wojsk ludowych

Havas donosi z Madrytu, że wojska rządowe zdobyły w sobotę w drodze manewru okrążającego tak zw. „Okopy śmierci” na odcinku Usua. Wojska gen. Franco otoczone z trzech stron musiały opuścić swe stanowiska.

Walki te potwierdzają przypuszczenie, że skuteczne natarcie na froncie madryckim nie jest możliwe.

Wojska rządowe, które podjęły natarcie w obszarze Siera, nie mogły posunąć się poza Brunete, Quijorna i Villa Nueva de la Canada.

Przewódca górników asturyjskich Gonzales Pena oświadczył, że natarcie wojsk rządowych na froncie madryckim poważnie odciążyło front północny.

Nie mogą się rozstać z fikcją nieinterwencji

Min. Delbos oraz jego najbliżsi współpracownicy na Quai D'Orsay zastanawiają się obecnie nad sposobami wyprowadzenia komitetu nieinterwencji z impasu, w którym znalazł się on ponownie po sobotnim posiedzeniu podkomitetu. Uważają oni za rzecz możliwą znalezienie nowych metod, różnych od stosowanych dotychczas, a mogących wyrównać różnice, zachodzące między tekstami francusko - brytyjskim, sowieckim i włosko - niemieckim.

Jest rzeczą prawdopodobną, że Rząd francuski wystąpi we wtorek z pewnymi sugestiami w stosunku do gabinetu brytyjskiego, które w razie ich przyjęcia zostaną zaproponowane na czwartko-

wym posiedzeniu podkomitetu. W francuskich kołach politycznych panuje przekonanie, że jeśli istnieje jakieś widoki utrzymania systemu nieinterwencji, to mieszczą się one jedynie w ramach najściślej współpracy rządów francuskiego i brytyjskiego.

Jeśli chodzi o tezę sowiecką, to — zdaniem francuskich kół politycznych — jest ona mniej nieprzejednaną, niż by się zdawało, gdyż początkowo były Sowiety za sadniczo przeciwne uznaniu powstanców za stronę walczącą, obecnie zaś godzą się na to uznanie po spełnieniu warunku zupełnego wycofania zagranicznych ochotników.

Walka z katolikami w Niemczech

Z Dortmundu donoszą, że władze rozwinęły katolicki związek młodzieży na terenie całej archidiecezji Paderborn.

Powodem zakazu, wedle oficjalnego uzasadnienia, była „działalność związków wykraczająca poza ustawodawstwo „3-iej” Rzeszy, jak organizowanie podróży o charakterze pielgrzymek, urządzanie

nie obozów, zawodów sportowych i t. p.

Akcja ta, w myśl obowiązujących w Niemczech przepisów, wykracza poza cele ściśle wyznaczone.

Majątek katolickich związków młodzieży został skonfiskowany. Wszelkie analogiczne wyrocznia karane będą aresztem i grzywną.

Włamywacze w muzeum Milionowa kradzież w Rio

Miasto Rio de Janeiro jest pod wrażeniem śmiałego włamania do Narodowego Muzeum Historycznego, skąd włamywacze skradli wielką ilość sztab złota oraz starych monet wartości kilku milionów.

Włamywacze pozostawili imitacje drogocenniejszych większych bryłek złota, pochodzących z cza-

stów konkwestadorów, których oryginały są złożone w skarbcu państwowym.

Policja ma podejrzenie, że włamanie dokonał szajka międzynarodowych specjalistów w porozumieniu z wóznymi sąsiadującego z Muzeum departamentu rolnictwa.

Rewelacje o gospodarce w m. Kaliszu

(Kor. wł.).

W dn. 29 lipca odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Miejskiej, które przyniosło rewelacyjne wprost szczegóły, dotyczące gospodarki „Szpitala im. Przemysława II” w Kaliszu i „Powiatowej Kolejki Kalisz-Turek”.

Na skutek obiegających pogłosk o dokonanej rewizji tych instytucji i składanych interpelacji przez członków Rady Miejskiej, domagających się oficjalnych oświadczeń wobec stawianych zarzutów, wiceprezydent m. Kalisza, p. Siwik, zakomunikował Radzie, co następuje:

Szpital im. Przemysława II, mimo papierowych zrównoważeń budżetowych, faktycznie posiada niedobór, sięgający około 150 tys. zł. za okres dwóch lat. Miasto Kalisz, będące współwłaścicielem Szpitala, obowiązane jest Statutem Międzykomunalnego Związku Szpitali do pokrycia połowy niedoboru, który przy obecnej gospodarce wzrosnąć może do jeszcze poważniejszych sum. Przyczyną powyższego niedoboru jest przede wszystkim kosztowna i lekko-myślna administracja, prowadzenie gospodarki kredytowej, co znacznie podnosi koszty administracyjne, nabywanie potrzebnych towarów bez przetargów i cały szereg innych uchybień, narażających instytucję na straty. Zarząd Szpitala, wprowadzając oszczędności, stosuje je, obniżając wynagrodzenie niższego personelu z 120 zł. na 100 zł. mies., wówczas, gdy dyrektorowi szpitala Zarząd uchwała kilkutyśięczną gratyfikację, przy 2000 tys. zł. poborów. Poważnym niedopatrzaniem, szko-

dliwym dla instytucji, ze strony dyrekcji Szpitala, jest także dopuszczenie do zadłużenia się szeregu gmin wiejskich i większej własności ziemskiej z tytułu kosztów leczenia. Przemianowano „anie z im. Św. Trójcy na przemysława II” dokonał Zarząd samowolnie, bez zgody Rady i Min. Op. Społ., a wydane oświadczenie prasowe, stwierdzające, iż uzyskano w tej sprawie zgodę czynników nadzorczych, jest niezgodne z prawdą.

Nadmienić należy, iż dyrektorem Szpitala jest dr. Radwan, prezes kaliskiego O. Z. N.

W związku z Kolejką Powiatową, będącą własnością powiatu kaliskiego, tureckiego i m. Kalisza, gdzie przewodniczącym Zarządu jest starosta Ostaszewski, zdolano ustalić, iż przedsiębiorstwo to przynosi straty, spowodowane niedozorem ze strony kierownictwa i przekroczeniami służbowymi pracującego w nim personelu. Zalecenia Rady Nadz. odnośnie dyrektora, inż. Piaseckiego, i pracownika Lewińskiego, który mimo popelnionych nadużyć na sumę 5.000 zł., nietylko nie został zwolniony, lecz powierzono mu lepsze stanowisko w Dyrekcji Kolej., nie zostały przez Zarząd przeprowadzone, nadto protokół z rewizji przeprowadzonej przez Min. Komunikacji, nie został podany Radzie do wiadomości.

Stanowisko p. Ostaszewskiego, który, jako urzędnik państwowy, jest obnażomiony z okólnikiem p. premiera, mówiącym o obowiązku przekazywania osób, dopuszczających się nadużyć w in-

stytucjach państwowych, samorządowych czy społecznych, właściwym organom sądowym, w świetle komunikatu w. prez. p. Siwka, zakrawa bądź na niesumienne spełnianie przyjętego na siebie obowiązku, bądź też na świadome tolerowanie popełnionych nadużyć. Opinia publiczna pragnęłaby się dowiedzieć, czy zakomunikowane przez p. Siwka fakty są prawdziwe, — a jeśli tak, to jakie konsekwencje wysunięto w stosunku do tych, którzy ponoszą winę?

Zbrodnia na wieży Dwaj strażacy ofiarą tajemniczego zbrodniarza

W nocy z soboty na niedzielę dokonano w Tarnowie podwójnego zamachu morderczego. Idący o godz. 1-szej w nocy na zmianę służby na wieży ratuszowej strażak znalazł leżące na schodach wiodących do wieży ciężko rannego kolegę swego, Piotra Gwoździa. Po usunięciu rannego, strażak udał się na szczyt wieży do budki strażniczej, gdzie znalazł drugiego swojego kolegę, Tomasza Warnasia leżące w kałuży krwi z rozbitą głową.

Nie ma możliwości emigracyjnych do Abisynii

Do różnych urzędów w kraju oraz do konsulatów polskich we Włoszech nadchodzą zapytania obywateli polskich w sprawie możliwości emigracji do włoskiej Afryki wschodniej, t. j. Abisynii, Erytrei i Somalii.

W związku z tymi zapytaniami Min. Opieki Społecznej wyjaśnia na podstawie miarodajnych informacji, udzielonych przez władze włoskie, że cudzoziemcy (obywatele nie-włoscy) nie mogą liczyć na jakiegokolwiek możliwości emigracji do Abisynii, Erytrei lub Somalii.

Wiadomości Sportowe

Piłka nożna

JEDYNY W POLSCE MECZ O MISTRZOSTWO LIGI

W Wielkich Hajdukach na wykonanym stadionie Ruchu rozegrany został w niedzielę jedyne w Polsce mecze o mistrzostwo Ligi pomiędzy mistrzem Polski Ruchem a kandydatem na mistrza AKS z Chorzowa. Mecz ten wywołał niebываłe zainteresowanie i zgromadził na stadionie nie notowaną dotychczas na meczach ligowych liczbę widzów około 30.000.

Zawody po bardzo interesującej walce przyniosły wynik bezbramkowy 0:0.

MECZE O WEJŚCIE DO LIGI

W Toruniu wobec 3.000 widzów Gryf toruński pokonał w meczu o wejście do Ligi warszawską Polonię 1:0 (1:0).

W Łodzi Union-Touring pokonał wobec 1500 widzów poznański HCP 2:1 (1:0).

W Częstochowie wobec 4.000 widzów Brygada pokonała krakowskie Podgórze 5:2 (1:2).

W Grodnie WKS Grodno wygrał z mistrzem Polesia NKS Ruchem z Brzeźcia 4:1 (3:0).

W Rzeszowie Resovia niespodziewanie zremisowała z Reverą staliowąską 3:3, przy czym goście prowadzili do przerwy 3:1.

W Janowej Dolinie miejscowy Strzelec uzyskał z lubelską Unią wynik remisowy 0:0.

POGOŃ ZWYCIĘŻA Z KISPEST Z BUDAPESTU

W sobotę rozegrany został we Lwowie międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy węgierską drużyną Kispest F. C. z Budapesztu a Pogonią. Spotkanie po bardzo ciekawej i na wysokim poziomie stojącej walce zakończyło się wynikiem remisowym 2:2 (1:1).

W niedzielę Pogoń pokonała Kispest 3:1 (1:0).

POZNAŃSKA WARTA REMISUJE Z VIENNĄ 4:4

W Poznaniu wobec 5000 widzów odbył się w niedzielę międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy światną drużyną wiedeńską Vienną i Wartą. Zawody zakończyły się sukcesem ambitnej drużyny poznańskiej, której udało się wywalczyć wynik remisowy 4:4. Do przerwy Warta prowadziła 3:1, wyzyskując umiejętnie lekczenie jej przez zawodowców austriackich. Po przerwie Warta jest nieco zmęczona i do głosu doszli technicznie lepsi goście.

Lekkoatletyka

TRZY PIERWSZE MIEJSCA ZAJĘŁY POLSKIE LEKKOATLETYKI W BERLINIE

Na stadionie olimpijskim w Berlinie rozegrane zostały w niedzielę wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne z udziałem kilkudziesięciu zawodników, 10-ciu państw. Z Polski startowali: Walasiewiczówna, Wajsówna, Gąsowski, Zasłona i Hanke.

Zawody wywołały niebываłe zainteresowanie i zgromadziły na stadionie nie notowaną liczbę przeszło 80.000 widzów. Jest to, jak na imprezę lekkoatletyczną, jedyne w swoim rodzaju rekord. 10 m. pań wygrała bezapelacyjnie

Walasiewiczówna w czasie 11,9 o 2 metry przed Niemką Kraus 12,2 i Angielką Jeffrice. W przedbiegu Walasiewiczówna osiągnęła świetny czas 10,6 sek.

W soku w dal pań zwyciężyła również Walasiewiczówna, osiągając 5,72 m. W rzucie dyskiem pań pierwsze miejsce zajęła Wajsówna wynikiem 41,26 m. Na 100 m. pań pierwsze miejsce zajął Niemiec Hornberger w czasie 10,6 sek. 5-y był Zasłona (Polska), który uzyskał czas 10,8 sek.

W soku w dal pań Niemiec Long ustanowił rekord krajowy, osiągając 7,90 m. Polak Janke zajął 4-te miejsce, mając 7,28 m.

W biegu na 1000 m. pierwsze miejsce zajął Francuz Goix w bardzo dobrym czasie 2:27,8. Gąsowski prowadził przez 300 m., a potem został zeprężniony na dalszą pozycję, zajmując w końcu dalekie miejsce.

POMORZE — ŚLĄSK W LEKKIEJ ATLETYCE

W międzyokreślonym meczu lekkoatletycznym Pomorze — Śląsk, rozegranym w niedzielę w Czeladzi, zwyciężyli zawodnicy Śląska 71:69.

W ramach tego meczu rozegrano spotkanie lekkoatletyczne pań Zagłębie — Chorzów. Wygrało Zagłębie 23:19.

Tenis

DALSZE WYNIKI JEDRZEJOW. SKIEJ W AMERYCE

Na międzynarodowym turnieju tenisowym w Nowym Jorku Jedrzejowska odniosła dwa zwycięstwa w grach podwójnych.

W finale gry podwójnej pań Jedrzejowska wraz z Andrus pokonały parę Babcock — Van Ryn 6:2, 6:1.

W półfinale gry mieszanej para polsko - japońska Jedrzejowska - Yamagishi zakwalifikowała się do finału po zwycięstwie nad parą Wheeler — Mc Diarmid 6:4, 6:4.

Kolarstwo

SYRENA DRUŻYNOWYM MISTRZEM TOROWYM POLSKI

Na torze w Helenowie rozegrane zostały w niedzielę drużynowe mistrzostwa torowe Polski.

W finale w walce o tytuł mistrza Polski Syrena pokonała LITE, uzyskując najlepszy czas dnia 5:24. Syrena jechała w składzie: Starzyński, Połńczyk, Stahl i Miller.

W walce o 3-cie miejsce Fort Bema pokonał Polonię.

Zainteresowanie zawodami dość znaczne. Na torze zebrało się przeszło 4.000 widzów.

LWÓW — PRZEMYSŁ — LWÓW
W niedzielę odbył się wyścig kolarski na trasie Lwów — Przemyśl — Lwów (217 km.) o nagrodę przechodnią im. ś. p. inż. Christelbauera.

Startowało 29, bieg ukończyło 21 zawodników. Zwyciężył Żelazo (Czar. ni) w czasie 6:54:20 godz., 2) Stepaniuk (Ukraina) 6:54:22 min.

Hippika

K.O.P. ZDOBYWA MISTRZOSTWO KONNE ARMII

W niedzielę zakończyły się w Biadymstoku 4-dniowe zawody konne o mistrzostwo wojska.

W ogólnej punktacji mistrzostwo armii na rok bieżący zdobył rtm. Brodzki na walachu Wikling 4, 2) rtm. Kulik, 3) Por. Salomon.

Zespołowo pierwsze miejsce zajęła reprezentacja Korpusu Ochrony Pogranicza, 2) 15 p. ułanów, 3) 25 p. uł.

Kronika bielsko-bialska

Akcja metalowców

Dniu 16 lipca 1937 r. Związek Robotników Metalowych w Polsce wystąpił do Zw. Przemysłowców w Bielsku z żądaniem podwyżki płac godzinowych i stawek akordowych o 10 proc. Jako drugi punkt Związek Klasowy postawił między innymi, aby nie przyjmowano sił niefachowych do robot formierskich, względnie ograniczono przyjmowanie na wypadek, gdyby zbrakło wyuczonych lub przyuczonych odlewców na tutejszym rynku pracy.

Wreszcie jako trzeci punkt, wysunął Związek żądanie, aby nowe stawki nowych maszyn lub płyt maszynowych w odlewniach, były ustalone zaraz po odlewach próbnych, t. j. po odlewach od 25-ciu do 50-ciu sztuk skrzyń. Jak wynika z powyższego, żądania te gdy chodzi o podwyżkę płac są minimalne, co zaś do pozostałych, to postulaty, jakie wysunęli formierze są również słuszne i sprawiedliwe tym bardziej, że ustawodawstwo w Polsce nakazuje, by stawka akordowa była zgóry podana do wiadomości pracującym w zakładzie.

Sprawa ograniczenia niefachowych sił przy robotach formierskich na maszynach jest dla formierzy sprawą bardzo ważną i za sadniczą, gdyż rzemieślnicy przyuczeni (tacy, jak odlewcze) zostają pozbawieni pracy w swoim zawodzie na skutek zajęcia jej przez niefachowych ludzi i daleko posuniętej racjonalizacji pracy.

Jeżeli weźmiemy formierza, to ten przez długie lata zmuszony jest w najcięższych warunkach za bezcen latami uczyć się tego zawodu, a następnie wykonywać pracę w bardzo prymitywnych warunkach, wyciskając z siebie pot i krew dla wzbogacenia się przemysłowca przy równoczesnym oddawaniu swej robotniczej wiedzy fachowej,

zrozumiemy tu, że żądania, zawarte w pkt. 3-cim, są logicznym następstwem sprawiedliwego podchodzenia do tych spraw przez Związek i jego członków.

W dodatku należy sobie jeszcze uświadomić, że zawód formierza czy odlewcza jest bardzo odpowiedzialny, a zysk przemysłowców z tego fachu kolosalny.

Praca w odlewniach jest najcięższa, oraz wykonywana być musi w najbardziej niehigienicznych warunkach — jak górnictwo czy hutnictwo — należy do najcięższych robót, a zatrudnieni przy nich narażeni są na niebezpieczeństwo.

Biorąc powyższe pod uwagę, oświadczamy tą drogą, że Klasowy Związek Metalowców, odlewcze oraz formierze, nie pozwolą przemysłowcom, aby mieli wolną rękę w wyrzucaniu przyuczonych odlewców na bruk i przyjmowaniu na ich miejsce innych, często niewykwalifikowanych.

Nad wysuniętymi żądaniem toczą się obecnie rokowania między Klasowym Związkiem Zaw. Rob. Met. w Polsce a Zaw. Przemysłowców w Bielsku, bez udziału faszystowskiej „Polskiej Pracy” (jak dowodził mylnie hitlerowski dziennik „Schlesische Zeitung”).

Przemysłowcy godzą się na 8 proc. podwyżki płac godzinowych i stawek akordowych, jednak nie chcą zgodzić się na załatwienie pkt. II i III-go wysuniętych żądań.

O dalszych losach zadecydują metalowcy w dniu 4 sierpnia b. r. na ogólnym zgromadzeniu odlewców Białej - Bielska. Nie jest wyłączone, że akcja ich popartą zostanie strajkiem wszystkich robotników, zatrudnionych w odlewniach.

Odsłonięcie sztandaru

W niedzielę, dnia 8 sierpnia br. a w razie niepogody w następną pogodną niedzielę, w ogrodzie p. Mikołajkowej (Pod Zabawą) w Komorowicach, koło Białej - Bielska, odbędzie się UROCZYSTOŚĆ ODSŁONIĘCIA SZTANDARU.

Oddziału T. U. R. Komorowice. Uroczystość rozpocznie się koncertem orkiestry symfonicznej wspólniej TUR i „Siły” o godz.

9-ej rano.

O godz. 10-ej nastąpią przemówienia, akt odsłonięcia sztandaru a następnie popisy orkiestry, chórow i ćwiczenia gimnastyczne. Na zakończenie pokazy tańców ludowych.

Wstęp: wolne datki.

O liczny udział towarzyszy i sympatyków uprasza

Zarząd Oddziału T. U. R. w Komorowicach.

Z Górnego Śląska

Magistratowi katowickiemu już nie wystarczają specjalne zarządzenia wobec „mężczyzn z brodami“

Referat prasowy Magistratu katowickiego pozostał do pism śląskich oficjalny komunikat, komu wolno się kąpać w Miejskich Zakładach Kąpielowych na Buglowie. Magistrat nie chce wyrazić niepowiedzieć, że wstęp na Buglowie jest wzmocniony wszystkim Żydom, więc takie sobie ogłoszenie wykombinował:

„Wobec ustawicznych zażaleń publiczności, korzystającej z miejskiego kąpieliska na Bugli i protestów przeciwko niekulturalnemu zachowaniu się zwłazszcza ludności żydowskiej — Zarząd kąpieliska zabronił wstępu na teren kąpieliska osobom o odróżnieniu wyglądu.”

Nadto dla osób wyróżniających się nieestetycznym wyglądem (bujnym owłosieniem, nadmierną tuszą, ułomnościami fizycznymi i t. p.) wyznaczono do kąpielni basen nr. 2. Osoby te mogą plażować tylko na stronie zachodniej. Zarządzenie to mają być bezwzględnie przestrzegane.

Służba kąpielowa została upoważniona do usuwania z terenu kąpieliska (basenów i plaży) osób, nie stosujących się do wydanych zarządzeń, względnie zachowujących się niewłaściwie.

Równocześnie Zarząd kąpieliska zwrócił się do publiczności, aby sama zechciała przyjąć z pomocą organom porządkowym mającym na celu utrzymanie czystości i porządku.

Przed kilku tygodniami ten sam magistrat obwieścił w laźni miejskiej, że „mężczyznom z brodą jest ze względów higienicznych wstęp do pływalni wzbroniony”. Obrazili się na to zarządzenie „aryjczy z brodami”. Dziś Magistrat eliminuje z basenu Nr. 1 osoby o bujnym owłosieniu i nadmiernej tuszy. W tym wypadku poczynają się chyba obrażenia: p.

Łabyś, prezes Zw. Właścicieli Domów, restaurator p. Biniszkie-wicz i inni.

Zwycięstwo klasowego Związku Przy wyborach w fabryce Kromolowskiego

W ubiegły czwartek odbyły się wybory do rady załogowej fabryki pasów Kromolowskiego w Katowicach.

ZZZ. (grupa Fessera, która poszła razem z „Ozonem”) chciała za wszelką cenę „ujarzyć socjalistów”, jak oświadczył sekretarz tej organizacji Sitek.

Wybory wypadły dla ZZZ. bar-

Tylko tak dalej, kochany Magistracie. Żyjemy przecież w okresie humoru i „radości życia“!

dzo niepokojąco. ZZZ. uzyskał tylko 32 głosy i 1 mandat, zaś klasowy związek robotników skórzanym 109 głosów, 4 pełne i 1 uzupełniający mandat.

ZZZ. przegrał wybory mimo wielkiej agitacji przeciw socjalistom i gróźb, że „oni się z socjalistami na terenie fabryki Kromolowskiego uporają“.

Wiadomości z całej Polski

MIESIĄC ARESZTU I 1000 ZŁ. GRZYWNY ZA PRZEKROCZENIA DEWIZOWE

Przed sądem okręgowym w Bydgoszczy odpowiadał znany kupiec inowrocławski Bolesław Budkowski. Akt oskarżenia zarzuca mu, że za pobrane towary przekazał zagranicznemu firmom, względnie ich oddziałom w Polsce, kwotę zł. 1500. Sąd po stwierdzeniu winy oskarżonego skazał kupca na miesiąc aresztu z zawieszeniem na dwa lata i na 100 złotych grzywny.

SANATORIUM DLA DZIECI NA KUBALONCE.

W końcu sierpnia b. r. odbędzie się poświęcenie sanatorium dla dzieci gruźliczych. Sanatorium położone jest na Kubalonce, na wysokości 751 m. n. p. m.

Jest to jeden z największych zakładów tego rodzaju w środkowej Europie, położony w pięknym zakątku Beskidu Śląskiego, na stokach Baraniej Góry, wśród wysokopięnnych lasów. Zakład wyposażony jest w 320 łóżek i przeznaczony dla dzieci od lat 7 do 16 z wszystkimi formami gruźlicy.

ZDERZENIE WODNOPLA-TOWCA Z ŁOŻDZIĄ.

Pod Chelmnem na Wiśle wodniak wodniopławowiec potrafił łódź rybacką niejakiego Grajewskiego z Chelmna. Łódź zatonała, rybak zdołał się uratować.

TRAGEDIA RODZINNA.

W Zgodzie, obok Świętochłowic (woj. śląskie) do mieszkania robotnika Jana Matłocha, zam. przy ul. 31-go Listopada, przybył jego zięć Alfred Lubosz, zam. w Świętochłowicach. „Lubosz przyszedł szukać żony, która zbiegła i w domu teścia wywołał piekielną awanturę. W czasie kłótni Lubosz, rzucił się na kuzynę, Jana Łajwera. Łajwer, zaatakowany do był noża i straszliwie zmasakrował Lubosza. Pokrwawionego przewieziono do szpitala hutniczego w Wielkich Hajdukach, gdzie w godzinę później zmarł.

METODY ARANŻERÓW ZY-WIOŁOWYCH „ODRUCHÓW“.

W Skierniewicach oenerowcy wydali odezwę przeciw kupowaniu u Żydów, pisząc w niej, że kupiec żelaza Krygier sprzedawał kradzione krzyże i t. p.

Skutek odezw ujawnił się w awanturach i zdemolowaniu sklepu Krygiera. Stan faktyczny przedstawia się następująco: Krygiera oskarżył złodziej cementarni o kradzież figur. W wyniku rozprawy Krygiera uwolniono, a złodzieja Kłodzień-czyka skazano na 1 i pół roku więzienia.

Cela Łukasieńskiego

wymaga konserwacji

Do cenniejszych pamiątek historycznych należy mieszcząca się w jednym z budynków dawnej fortecy w Zamościu cela, w której przebywał w latach przedpowstaniowych Łukasieński, jako więzień stanu. Niestety budynek ten, oznaczony w rocznicę powstania listopadowego tablicą pamiątkową, popa-

da w stan coraz większej ruiny. Skutkiem braku dachu, zaciekają mury i grożą zawaleniem. O ile przed zimą budynek nie otrzyma dachu, zachodzi obawa, że po słotach jesiennych i zimowych runie sklepienie w celi Łukasieńskiego.

Istnieje przecież ochrona zabytków?

Z galerii „sanacyjnych“ starostów

B. starosta w Jarosławiu przed sądem

W przyszłym miesiącu odbędzie się przed sądem okręgowym w Przemyślu rozprawa przeciwko b. staroście w Jarosławiu, Wąsowi.

Prokurator Sądu Okręgowego w Przemyślu, dr. Cieszkowicz, wygotował akt oskarżenia na 136 stronach pisma maszynowego. W świetle aktu oskarżenia przestępstwa b. starosty Wąsa przedstawiają się następująco:

Przywłaszczył on sobie w latach 1933 i 1934, wraz z in. funduszów kolonii letniej 570 zł., zużywając je na pokrycie różnych rachunków restauracyjnych. W czasie od maja 1932 do stycznia 1935 r. w Jarosławiu, jako urzędujący starosta powiatowy i przewodniczący Wydziału Powiatowego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci odroczenia terminu spłacenia swojej zaliczki, podpisał niezgodne z prawdą asygnację na kwotę 1741 zł. 33 gr., rzekomo przez Wąsa do kasy wpłaconą i asygnatą na kwoty 850 zł. 25 gr. i 900 zł., rzekomo przez kasę Wydziału Powiatowego wydatkowaną, a nadto zgodził się na fikcyjne wpisy.

ży służbowych realizował rachunki niezgodne z prawdą, wypadków takich wlicza akt oskarżenia 13.

W marcu 1933 r. w związku z urzędowaniem użył podrobionych rachunków, zaopatrzonych w wafszowane podpisy Władysława Geigera i przedstawił Wydziałowi Powiatowemu w 9 wypadkach w ciągu 2 miesięcy jako dokumenty kasowe. Dnia 24 kwietnia 1934 r., jako urzędujący przewodniczący Wydziału Powiatowego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci odroczenia terminu spłacenia swojej zaliczki, podpisał niezgodne z prawdą asygnację na kwotę 1741 zł. 33 gr., rzekomo przez Wąsa do kasy wpłaconą i asygnatą na kwoty 850 zł. 25 gr. i 900 zł., rzekomo przez kasę Wydziału Powiatowego wydatkowaną, a nadto zgodził się na fikcyjne wpisy.

Arszenik w ryżu

zbiorowe samobójstwo z nędzy

Do warszawskiego Sądu Apelacyjnego wpłynęły akta sensacyjnej sprawy o zamach trucicielski, który spowodował śmierć i dożywnie kalektów 4-ga dzieci.

Przed sądem stanie rolnik Władysław Arendt, mieszkający wsi Żarnówka pod Miawą. Arendt planował samobójstwo zbiorowe wraz z żoną z powodu nędzy. W

tem celu rolnik dosypał arszeniku do ryżu. Wskutek przypadku zatruty ryż spożyło czworo dzieci teścia niedoszłego samobójcy.

Sąd Okręgowy w Łomży skazał sprawcę przypadkowego zbiorowego zatrucia na 5 lat więzienia. Obrona rolnika wystąpiła z odwołaniem przeciw wyrokowi.

Matka mimowolną sprawczynią śmierci swej córeczki

W Bydgoszczy wydarzył się wstrząsający wypadek na ul. Kordeckiego. Bardzo spadziasta ulica Kordeckiego pchała wózek z półtoraroczną córeczką żona stolarza Piotra Modrakowskiego. Modrakowska zatrzymała wózek na chodniku, aby kupić córeczce cukierki. Wózek z dzieckiem postawiony bez opieki na chodniku, zaczął się w pewnym momencie staczać i wpadł na jezdnię. Modrakowska, widząc to podbiegła do wózka i gwałtownie go zatrzymała. Wskutek nagłego szarpnięcia

dziecko wypadło na jezdnię wprost pod koła przejeżdżającego w tej chwili wozu, naładowanego cegła. Koła wozu przeszły dziecku przez ręce i głowę, co spowodowało natychmiastową śmierć. Zwłoki dziecka zabezpieczono do czasu przybycia komisji sądowo - lekarskiej.

Czytajcie prasę socjalistyczną

Kącik radiowy

„MODA I ZBYTEK“ — WODEWIL MUZYCZNY.

Znany słuchaczom jako autor licznych i ciekawych prelekcji, oraz audycji słowno - muzycznych — Stanisław Wasylewski tym razem również dokonał cennego „wykopalskiego“ w dziedzinie naszej twórczości muzycznej. W dn. 3 sierpnia o godz. 20 z Poznania w programie ogólnopolskim, przedstawi on radiosłuchaczom w postaci wodewili zapomnianą operetkę komijną, p. t. „Moda i zbytek“, której kompozytorem był Władysław Anczyz. Wykonawcami będą: Krzyżanowska, Kopczyński, Szpinger, chórzęci i żeński pod dyr. M. Obsta, Orkiestra Rozgłośni Poznańskiej pod dyr. F. Kowalka.

CZY WIECIE, 2E:

Columbia Broadcasting System mia nowała panią Elisabeth Ann Tucker dyrektorem Wydziału Programów Krótkofalowych.

Coraz więcej miejsca zajmuje teraz radio w nauce szkolnej. Na ankietę wśród nauczycielstwa francuskiego jakim działom nauki najpożyteczniejsze służy może radiofonii, odpowiedź wymieniały przede wszystkim literaturę i języki żywe, jednakże niektórzy profesorowie nie wyłaczali również i nauk przyrodniczych, które mogą być skutecznie popularyzowane.

Tematy winny być opracowane w takiej formie, aby słuchacz w klasie miał jak najbardziej „żywy i kolorowy obraz“ danej audycji. Tak np. audycje historyczne będą dane w formie słuchowiska, geograficzne w formie opisu podróży.

Warszawa II, która ma wyrównać potrzeby różnych warstw słuchaczy, (w Polsce istnieje wielka różnica potrzeb duchowych między wsią a miastem), działa już we własnych studiach prowizorycznych. Mieszcza się one w podziemiach gmachu przy ul. Zielnej 25 i przedstawiają się dość skromnie, aczkolwiek na razie zaspakajają wszystkie potrzeby.

Warszawa II stanowi pierwszy etap zamierzonej budowy szeregu radiostacji lokalnych, przeznaczonych na potrzeby ludności miejskiej, które wzniesione zostaną kolejno w innych miastach Polski, obok istniejących już tam radiostacji, obsługujących program ogólnopolski.

Wówczas pogodzenie interesów wsi i miasta w programie radiowym prze stanie być dylematem nie do rozwiązania.

Ustalona została wysokość grzywien, które ściągane będą od osób bezprawnie korzystających z urządzeń radiofonicznych. Odszkodowanie na rzecz przedsiębiorstwa państwowego poczyni wnosząc na równowartość 6-miesięcznej opłaty radiofonii. W ten sposób posiadacze aparatów lampowych, obok zwykłej kary uszczelniającej tytułem odszkodowania zł. 18, zaś posiadacze aparatów detektorowych zł. 6.

Na targach wołyńskich, które odbędą się w dniach 12—26 września, zapowiadany jest żywy udział Polskiego Radio. Ma ono urządzić własne stoisko, ew. pawilon radiowy aby pokazać wołyńnikom „cudowne sprężynki“.

Radio warszawskie

WTOREK — WARSZAWA I: 6.15 Pieśń. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka — płyty. 7.00 Dziennik. 7.10 Muzyka — płyty. 11.57 Hejnał. 12.03 Dz. południowy. 12.15 Skrzynka roln. 12.25 Ork. Polcji Państw. P. P. pod dyr. A. Dołżyńskiego. 15.45 Wład gosp. 16.00 Aud. dla dzieci. 16.20 M. Popowiczówna — śpiew. J. Vogelówna — fortepian. 16.45 Felieton wygl. Mi. chalina Grekowicz (ze Lwowa). 17.00 Koncert z Cichociemki. 17.50 Pog. turyst. 18.00 Aktualności finansowo-gospod. 18.10 Program. 18.15 Wałce — płyty. 18.50 Pog. akt. 19.00 „Król kiermaszu“ — skecz. 19.15 Rec. skrzypcowy Z. Roesnera. 19.50 Wład. sportowe. 20.00 „Moda i zbytek“ — (operetka komijną). 20.45 Dziennik. 20.55 Wład. roln. 21.05 Lekkie melodie i piosenki. 21.45 „Kapral Szczapa“ — opow. K. Krzewskiego (cz. II). 22.00 Koncert Ork. Wileńskiej. 22.50 Ost. wiad. dzien. wiecz.

WARSZAWA II: 12.00 Koncert — płyty. 14.00 Pare informacji i program. 14.06 Muzyka włoska — płyty. 15.00 Reportaż z życia. 15.15 Koncert Zespołu J. Stena. 22.00 Wład. sportowe. 22.05 Muzyka — płyty. 23.00 Mój pierwszy występ gościnny — wygl. W. Rapacki. 23.15 Muz. tan.

ŚRODA — WARSZAWA I: 6.15 Pieśń. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Płyty. 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Płyty. 8.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Dziennik południowy. 12.15 Pogadanka rolnicza. 12.25 Orkiestra salonowa. 13.00 Przerwa. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Szkic Gusta wa Morcinka. 16.15 Koncert solistów. 16.45 „6 sierpnia 1914“. 17.00 Koncert rozrywkowy. 17.50 Pogadanka. 18.00 Chwila Biura Studiów. 18.10 Program na jutro. 18.15 Płyty. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Słynni dyrygenci. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Lekki koncert. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert chopinowski. 21.45 „Kapral Szczapa“. 22.00 Muzyka taneczna. 22.50 Ostatnie wiadomości, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny.

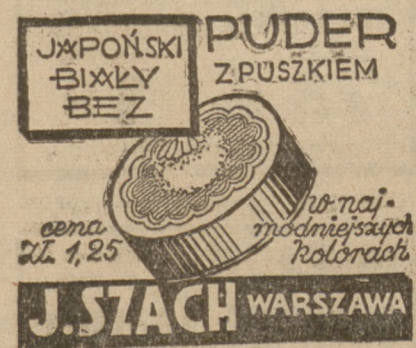
WARSZAWA II: Koncert symfon. 14.00 Inform. i progr. na jutro. 14.06 Płyty. 15.00 Pogadanka aktualna. 15.10 Życie kulturalne stolicy. 15.15 Koncert solistów. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 Płyty. 23.00 Nowe wiersze Leopolda Staffa. 23.15 Płyty.

Na kolej nie udzielają urlopów wypoczynkowych z braku personelu zastępczego

W obrębie Dyrekcji Krakowskiej pracownikom służby ruchu nie udziela się w okresie pory letniej należnego urlopu wypoczynkowego. Zawiadowcy stacji i kontrolerzy ruchu twierdzą, że nie mogą udzielić należnych urlopów wypoczynkowych zgłaszającym się pra-

cownikom ze służby dyżurnych ruchu, nastawniczym lub służbie przetokowej, albowiem nie mają rezerwy na zastępstwa. Rezerwa, jaką stacje posiadają, nie wystarcza nawet na zastąpienie chorych pracowników.

To też poszczególni zawiadowcy lub kontrolerzy próbują tę sprawę rozwikłać w ten sposób, aby pracownicy pracowali w ściśniętym turnusie, i w ten sposób stworzyli rezerwę na zastępstwo urlopowanych. Czy podobne metody są dopuszczalne? — Kto weźmie odpowiedzialność za pracowników pracujących w ciężkich nieprzepisowych turnusach służbowych. Czy zapomniano już o katastrofach kolejowych?

E. C. Bentley i H. W. Alen

ŚMIERĆ FILANTROPA

(przekład z angielskiego B. Kopelówny)

Wetherill gotów był jednak pomóc mu w rozwikłaniu tej ostatniej trudności. Bardzo silne było w nim zamiłowanie do reklamowania potworności własnego charakteru.

— Powiem panu — rzekł po krótkiej pauzie — dlaczego, jak się pan wyraził, Randolph uznał za stosowne zwierzyć się właśnie mnie. Zobacz pan, że to interesująca historia. Widzi pan, transakcja między nami polegała na tym, że sprzedałem mu swoją książkę — pracę niewydaną jeszcze drukiem — o której słyszał niewątpliwie, kiedy przeprowadzał badania co do osoby Eunice.

W głowie Trenta rozjaśniło się. — Rozumiem — rzekł powoli. — Myśli pan o książce, którą pan napisał, aby szantażować Eunice? Ta pikantna część historii jest powszechnie znana. — Ale — bardzo możliwe — rzekł Wetherill. — Ale niech pan nie umniejsza wartości „Złamanego Skrzydła“, drogi przyjacielu. To jest arcydzieło, jakie pewnymi względami najpiękniejszej wartości stworzyłem kiedykolwiek, o niezniszczalnej wartości. Gdy Eunice je przeczytała, była tak dobra, że sła. Gdy Eunice je przeczytała, była tak dobra, że zapłaciła mi, ile tylko mogła, aby wstrzymać wyda-

89)

nie go drukiem, — ale gdyby dała mi nawet milion, byłoby potwornością z mojej strony pozbawić świat na stałe takiego dzieła sztuki.

— Ale wziął pan od niej pieniądze!

— Drogi przyjacielu. Musiałem mieć pieniądze. Geniusz musi żyć... zgodzi się pan z tym, — a żeby żyć w jakimś możliwym sensie tego słowa — musi mieć luksus. W każdym razie stosuję się do praw swej własnej natury — do żadnych innych! A niech pan pamięta, że dzięki mnie Eunice mogła rozwinąć swój własny geniusz.

— Inne pańskie argumenty, aby wziąć jej pieniądze, nie dziwią mnie wcale... — rzekł Trent. — Słyszałem tego rodzaju gadaninę dość często, czasami od ludzi, którzy naprawdę byli artystami. Ale tego ostatniego argumentu nie mogę pominąć milczeniem. Eunice Faviell była tym, czym jest obecnie, na długo przedtem, zanim nieszczęście chciało, że spotkała pana, czy też zaczęła występować w pańskich sztukach.

Pełne namaszczenia zachowanie Wetherilla nie uległo zmianie.

— Eunice wie — nawet jeżeli inni udają, że nie wiedzą — co mi zawdzięcza. Dlatego to dała mi tyle pieniędzy, ile tylko mogła wydestać. Mimo to przyznaję, że głupota z jej strony było, że chciała zapobiec wydaniu: „Złamanego Skrzydła“. Tym romansem zapewniłem jej nieśmiertelność — może nie taką, jakiej by pragnęła, ale nieśmiertelność, jako bohaterce książki — wielkiej artystce, walczą-

cej żałośnie z niszczycielską, nie znającą skrupułów miłością i z biegiem lat... Jest to studium...

Trent przerwał mu.

— Mogę znieść tylko pewną dawkę tego rodzaju rzeczy. Jeżeli panu to nie przeszkadza, poprzestaniemy na tym. Pozostaje pytanie, gdzie tu przychodzi Randolph?

— Ano — wyjaśnił Wetherill z uprzejmą szczerością — przyszedł na szczęście akurat w momencie, kiedy wydałem wszystkie pieniądze, otrzymane od Eunice. Randolph słyszał o książce. Poślał panu — i zaproponował mi odkupienie jej... W tym czasie nie miałem pojęcia o jego istotnym motywie, ale żadne z nas nie wspomniało imienia Eunice. Wymienił dość okazałą sumę, jaką gotów był zapłacić za prawa autorskie; ja wymieniłem większą — w końcu doszliśmy do porozumienia — i tego samego dnia poszedłem do jego mieszkania z rękopisem, przekazując mu prawa autorskie do tej książki w dokumencie, który miał przygotowany. W naiwności swej sądziłem, że chodzi mu o to, aby ponieść zasługę opublikowania książki, a w danej chwili duża ilość realnych pieniędzy znaczyła dla mnie więcej, aniżeli procenty od sprzedanych egzemplarzy w przyszłości. Sądzę, że pan to rozumie.

— Najzupełniej. Ale ciągle jeszcze czekam, aż mi pan powie, dlaczego wtajemniczył on pana w swoje pokrewieństwo z Eunice?

ŻYCIE WARSZAWY

Wszyscy robotnicy do klasowych Związków Zawodowych!

W dniu 28 lipca r. b. odbyła się Konferencja Przewodniczących i Sekretarzy Oddziałów Związków zorganizowanych w Radzie Zawodowej m. st. Warszawy.

Tematem obrad było przygotowanie Oddziałów Związków dla przeprowadzenia Miesiąca Propagandy do Związków Zawodowych.

Masowy werbunek wyznaczony jest przez Komisję Centralną Związków Zawodowych na miesiąc wrzesień.

Przedstawiciele Związków postanowili przeprowadzić na terenach swoich zawodów jaknajintensywniejszą propagandę za wstępowaniem wszystkich robotników do klasowych Związków Zawodowych, do realizowania jednolitego Związku, do wzmacniania świadomości klasowej robotników i do zwalczania wybrków antysemitów, będących pierwszą próbą do następnego rzućcia ciemnych mas na zorganizowanych i walczących robotników.

W celu skoordynowania prac postanowiono zorganizować we wszystkich Oddziałach związkowych Komisje Propagandowe oraz

postanowiono utworzyć dla całej Warszawy główny Komitet Miesiąca Propagandy, do którego Oddziały delegowały po jednym przedstawicieli.

Poza sprawą propagandy omówiono stosunki i walkę robotniczą firmy Krysek. Przedstawiciele wszystkich Oddziałów Związków postanowili poprzeć i rozpropagować bojkot wyrobów cukrowych firmy Krysek.

Na skutek uchwały Konferencji Przewodniczących i Sekretarzy związkowych odbyło się już pierwsze posiedzenie Komitetu Propagandowego. Komitet postanowił odbywać swoje posiedzenia co czwartki każdego tygodnia.

Najbliższe posiedzenie odbędzie się dnia 5 sierpnia o godz. 6.30 wieczorem w lokalu Rady, Długa 21 m. 8. Posiedzenia będą się odbywały punktualnie.

Ponieważ pewna ilość Oddziałów nie przysłała jeszcze swoich przedstawicieli, więc Oddziały same będą winne, jeżeli nie będą wiedziały o przygotowywanych pracach.

Zgromadzenia Ludowe na rzecz Hiszpanii Ludowej

W środę dn. 4 sierpnia o godz. 7 wiecz. w kinie „Klub” Białocka 51, staraniem dzielnicy Anopol — Nowe Bródno, odbędzie się wielkie zgromadzenie publiczne na rzecz Hiszpanii Ludowej.

Kronika Organizacyjna

MŁODZIEŻ P. P. S.

Zebrań Okręgowego Wydziału Młodzieży P. P. S. łącząc z przedstawicielami Kół odbędzie się we wtorek dnia 3-go sierpnia, o godz. 7-ej wiecz. w lokalu ul. Długa 21.

W środę dnia 4-go b. m. o godz. 7-ej wiecz. odbędzie się zebrania organizacyjne dla Kół:

Praga — ul. Brukowa 35, ref. tow. Jerzy Cesarski.
Czerwinski — ul. Nowosielecka 1, ref. tow. Stanisław Malinowski.
Zolibórz — ul. Krasińskiego 10, Starówka — ul. Długa 21, ref. tow. Edward Subczyński.

Jerolim — ul. Chłodna 30.

W programie przemówienia i część artystyczna.

Kronika wypadków

AUTOBUS WPADEŁ NA DOROŻKĘ

Jadąc w kierunku dworca Głównego dorożkę konną, powożoną przez Józefa Koczyńskiego (Deotymy 13), uśmiał się, mijając na rogu ul. Siennej i Marszałkowskiej autobus miejski. Ponieważ jeźdźnia, wskutek naprawy toru tramwajowego jest rozkopana, autobus miał dość wąską prześtrożę do wykorzystania, przeto zawadził tyłem o dorożkę, odrzucając ją na ułożoną po brzegu chodnika kostkę granitową. Wyższy z konia dorożkarz — staruszek, upadł głową na kamień. Pasażerka dorożki nie odniosła szwanku. Policja sporządziła protokół. Rannego dorożkarza posterunkowy przewiózł na stację Pogotowia.

KREWKI TAPECIARZ

Stanisław Klepacki (Złota 63), malarz — tapeciarz, dokonywał remontu w jednym z lokali przy ul. Złotej 59a. Po ukończeniu robót Klepacki stwierdził brak drabiny i zwrócił się z pretensją do dozorczy domu, Stanisława Boczkowskiego. Ostatni wystąpił kategorycznie przeciwko nieucz-

Kongres inżynierów

Komitet Organizacyjny Pierwszego Polskiego Kongresu Inżynierów komunikuje, że termin zgłoszeń na Kongres został przesunięty do 15-go sierpnia r. b. Ze względu na liczne zgłoszenia inżynierów na Kongres, Komitet Organizacyjny nie bierze odpowiedzialności za kwatery i udział w wycieczkach tych inżynierów, którzy zgłoszą swój udział po 15-tym sierpniu b. r.

Około 10 sierpnia inżynierowie, którzy zgłosili udział w Kongresie otrzymają szczegółowy przewodnik kongresowy, książkę skrótów referatów, karty uczestnictwa itd. Poza tym materiały będą rozsyłane w miarę napływania zgłoszeń.

Greczny i taktowny winien być policjant na służbie

W związku z pewnym wypadkiem niewłaściwego publicznego potraktowania interesanta przez funkcjonariusza P. P. ogłosił Gł. Komendant P. P. i gen. Kordian Zamorski charakterystyczny rozkaz do wszystkich jednostek policyjnych. Podkreślone w nim zostało, że policjanci muszą się zachowywać w stosunku do publiczności w sposób jak najbardziej grzeczny i taktowny. Surowo zakazany jest prowadzenie podczas służby rozmów nierzeczowych w formie dowcipów i t. p.

W dniu 4 sierpnia r. b. o godz. 18-tej w lokalu Związku ul. Warcka 7 odbędzie się zebranie członków i sympatyków poświęcone Hiszpanii Ludowej.

Zebranie zwołują Zarządy Oddziałów warszawskich Związków Pracow. Komun. i Instyt. Użyteczności Publicz. w Polsce.

Dzielnica Marymont — Zolibórz organizuje w dniu 6 sierpnia o godz. 7.30 w lokalu dzielnicy, Krasińskiego 10, wielkie zgromadzenie publiczne, poświęcone Hiszpanii Ludowej.

Z Rady Zawodowej

W czwartek dnia 5 sierpnia r. b. o godzinie 6.30 wieczorem punktualnie w lokalu Rady odbędzie się posiedzenie.

KOMITETU PROPAGANDY.

Każdy Oddział Związkowy powinien być reprezentowany w tym Komitecie.

Na szosie uczył się jazdy rowerowej

Na szosie w odległości 1 i pół klm. od Mszczonowa, jadący na rowerze 53-letni Józef Rzepecki, tkacz, (Żyrardów, ul. Szulmana 21), wskutek nieumiejętnej jazdy, zderzył się z motocyklem (jadącym 50 klm. na godzinę), prowadzonym przez 30-letniego Ignacego Masterczuka, (Złota 55). Motocyklista, chcąc uniknąć śmiertelnego przejechania rowerzysty, w ostatniej chwili straciwszy panowanie nad maszyną, wjechał na stertę kamieni tłuczynych, po czym został wyrzucony na 5 mtr., zrobił w powietrzu salto mortale

i upadł w przydrożnym rowie, obok motocykla. Na szczęście Masterczuk nie odniósł żadnego szwanku. Motocykl uszkodzony. Rzepecki również spadł z roweru na drugą stronę szosy, doznając potłuczenia nóg. Na żądanie Masterczuka nadjeżdżający z Mszczonowa policjant zabrał na wóz Rzepeckiego wraz z rowerem i przewiózł na posterunek policji, sporządzając protokół na rowerzystę, który omal nie byłby zginął tragiczną śmiercią wraz z motocyklistą.

Nie będzie kantów „na samochód”

Przewrót w dziedzinie sprzedaży samochodów i motocykli, który uprzystępnia sprzedaż pojazdów mechanicznych, a tym samym przyczyni się znacznie do powiększenia taboru motorowego wprowadza projekt ustawy w sprawie rejestrowego prawa rzeczowego na pojazdach mechanicznych, jakie jeszcze w roku bieżącym wpłynie pod obrady ciała ustawodawczego.

Chodzi o zmniejszenie ryzyka sprzedaży na raty, kiedy to nabywca dawał zadek, a potem wóz odsprzedawał i ułatniał się. Obecnie wóz będzie własnością sprzedawcy do czasu całkowitego wypłacenia, przy czym wierzytelność może, w wypadku niezapłacenia rat, natychmiast odebrać pojazd. Prawo to wierzytelność jak gdyby zhipotekuje na wozie.

Skończy się łupiskórstwo gmin wyznaniowych

Sprawa zmiany systemu pobierania składek na rzecz instytucji samorządu wyznaniowego (m. in. gmin żydowskich) będzie w najbliższej przyszłości omówiona i zrealizowana. Dzisiejszy system wymiaru indywidualnego przez specjalne komisje szacunkowe przyczynia się do zwiększenia pra-

cy w urzędach nadzorczych, wobec masowego składania rekursów. Celem przystosowania wymiaru składek do istotnego stopnia dochodowości płatnika, sprawa ma być ujęta w płaszczyźnie przyznania możliwości ściągania pewnego procentu od prawomocnego wymiaru podatku dochodowego.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Kuscielska”.
ANTINEA: „Burlaki z nad Wołgi” i „Kwiaty z Prateru”.
AMOR: „Peter Ibbetson” i „Doktor X”.
AKRON: „Koenigsmark” i „Ródzi na Rotszyldów”.
AS: „Bohatera brygada”.
ATLANTIC: „Detektyw Helena Garfield”.
BALTYK: „Romantyczny milioner”.
BIS: „Jadzia” i „Jak w 7.ym niebie”.
CASINO: „Słownik Wiednia” z Martą Eggerth.
CAPITOL: „Detektyw z Honolulu”.
COLOSSEUM: „Postrach opery”.
CZARY: „Daniel Boone”.
ELITE: „Roberta i jej pierwsza miłość”.
EUROPA: „Wiosna zakochanych”.
FAMA: „Burlak z nad Wołgi”.
FILHARMONIA: „King-Kong”.

MEWA: „Niewidzialny promień” i „Małżeństwo z ograniczoną odpowiedzialnością”.
MUCHA: „W walce z caratem” i „Powrót Frankenstein”.
NOWA TOMBOLA: „Dzisiejsze czyści” i „Casino de Paris”.
MAJESTIC: „Sprzedawca traktorów”.

MAJESTIC poc. 6 w sob. 4
W niedz. o 12 i 2 poranki
Król humoru
JOE BROWN
w wspaniałej komedii
SPRZEDAWCA TRAKTORÓW
BALKON PARTER
75 gr. 1 zł.
Dozwol. od 10 lat

MIĘSKIE: „Anthony Adverse”.

MIEJSKI Poc. 5.45 — 8-10.15
ANTHONY ADVERSE
z udz. Fr. March, Ol. Havilland.
Ulgowe po **50 gr.**
za wyj. prem. sob. i święt.

Kino **FILHARMONIA** Jasna 5 Poc. 6
FILM CUD
KING KONG
Ceny **75 gr i 1 zł**

FLORIDA: „Noc w Operze” i „Czar. Anioł”.
FORUM: „Concertina” i „Żona czy sekretarka”.
GDYNIA: „Tysiąc taktów miłości” i „Sprawa 444”.
GLORIA: „Ich noc” i „Cale miasto o tem mówi”.
ILATIA: „Powrót Frankenstein”.
HOLLYWOOD: „Kaprys milionera”.
IMPERIAL: „Król Burlesk”.
KOMETA: „Tańczący pirat” i rewia.

Kino **KOMETA** ul. Chłodna 49, tel. 6.48-51.
TANECZĄCY PIRAT
Komedia muzyczna
W rolach głównych:
CHARLES COLLINS
STEFFI DUNA
FRANK MORGAN
Rez. **LLOYD CORRIGAN**
Na scenie rewia

MASKA: „Władca Kalifornii” i „Indyjski piechur”.
MARS: „Nie zapomnij o mnie”.

PETIT TRIANON: „Adieu” i „K. prys pięknej pani”.
PAN: „Oskarżona” i dodatki.
POPULARNY: „Noc przed bitwą” i rewia.
PROMIEN: „Chińskie morze” i „Niebezpieczny kochanek”.
PRAGA: „Zabójstwo szczęścia”.
PRASKIE OKO: „Nedziny” i „Par. w ogniu”.
RAJ: „Malibu” i „Antek policmajster”.
RIALTO: „Bzdąć”.
RENA: „Burza nad Andami” i „Król Broadwayu”.
RIVIERA: „Cyrk Barnuma” i „Srebrne ostrogi”.
ROMA: „Pod twoim urokiem”.
ROXY: „Gwiazdzista eskadra” i „Mec. Schmeling — Louis”.
SOKÓŁ: „Wielka miłość Beethov. na” i „Ucieczka ku szczęściu”.
SORRENTO: „Papua” i „Promenada miłości”.
STYLLOWY: „Nieznoszona dziewczyna z Darrioux”.
ŚWIATOWID: „Zamek tajemnic”.
SFINKS: „Gwiazdzista eskadra”.
ŚWIAT: „Bandera”.
ŚWIT: „Pięćmiennie serca”.
TON: „Romeo i Julia”.
UCIECHA: „Poświęcenie”.
UNIA: „Piekło Chin” i „Wróg k. biał” i rewia.

Komorne za małe mieszkania nie może być podwyższone

Sprawa przedłużenia obowiązującej do 1 listopada r. b. obniżki komornego (10 proc., względnie 15 proc.) za mniejsze mieszkania w starszych domach nie powinno budzić żadnych wątpliwości nie tylko dlatego, że w międzyczasie nie zaszły żadne zmiany w okolicznościach, które spowodowały w swoim czasie omawianą obniżkę, między in. zarobki pracowników wszelkich kategorii nie uległy podwyżce, ale również dlatego, że właściciele domów, jednocześnie z obniżką komornego za mniejsze lokale, uzyskali dwie b. ważne rekompensaty: 1) możliwość podwyższenia komornego za lokale handlowe, którą też skrupulatnie wykorzystano i 2) zniesienie ochrony lokatorów.

O ile ustawa o ochronie lokatorów ma być ponownie znolizowana w kierunku pożądanym przez właścicieli domów, przeciwko czemu wypowiedzi się stanowczo cały ogół lokatorów, winny być jednocześnie cof-

nięte powyższe dwie rekompensaty, albowiem straciłyby one wówczas uzasadnienie.

Nasza Rubryka

Chłopiec, katolik, lat 17, sierota bez środków do życia, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Ma 5 kl. gimn. i kurs handl. oraz praktykę handlową.

Zgłoszenia do Adm. „Robotnika”, dla Henryka Małachowskiego.

WDOWA Z SYNKIEM koczująca po eksmisji na podwórku, bez środków do życia, prosi o jakąkolwiek pomoc. Zgłoszenia do Administracji „Robotnika” dla „Eksmitowanej”.

ROLNIK — OGRODNIK lat 49, prosi o pracę w swoim zawodzie na najskromniejszych warunkach. Oferta: Herbaciarnia U. Z. P. O. O. Miodowa 21—11 dla Romanowskiego.

MŁODA KOBIETA z dzieckiem chętnie przyjmie pracę w gospodarstwie lub do dzieci, najchętniej na wyjazd. Wiadomość do Adm. dla „A. M.”.

Były student matematyki poszukuje kondycji (matematyka, niemiecki, polski, historia itd.) lub pracy mierniczej. Ma kilkuletnią praktykę. Równie Woł., ul. Dzielna 3, H. Wielecki.

BOLACH GŁOWY
PROSZKI DLA DOROSŁYCH
ZE ZNAKIEM FABRYCZNYM
PSZCZOŁKA

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Codziennie „Zazdrość i Medycyna” Choromański. Sztuka schodzi wkrótce z afisza z powodu wyjazdów artystów na urlopy.

TEATR NARODOWY: Dziś premiera „Śluga Jego Lordowskiej Mości” Barriego w reżyserii K. Borowskiego z Węgrzynem w roli tytułowej.

TEATR POLSKI: gra do 6 sierpnia włączając świętą komedię Cailaveta i de Flera „Papa”.

TEATR LETNI: Dziś lekka komedia Niewiarowicza „Gdzie diabeł nie może” z Janiną Martini, Daczyńskim i Orwidem w rolach głównych.
TEATR MALICKIEJ daje dziś

uroczą komedię Niccodemi’ego „Świt, dzień i noc” w koncertowym wykonaniu Malickiej i Wojcieckiego.

TEATR KAMERALNY: Wkrótce nowa aktualna komedia: Skandal w rodzinie Kinga, będąc w końcowych próbach.

CYRULIK WARSZAWSKI: Codziennie „Ciotka Karola” z udziałem Bodo, Benity, Orwida, Minowicza i innych.

TEATR „3.15” gra codziennie komedię muzyczną Benatzky’ego „Kolekta” (Miss Loteria).

OGROD ZABAW 100 POCIECH (1 rzy moście Kierbedzia). Otwarty codziennie oprócz poniedziałków od 5 p. p., w niedzielę i święta od 11 r.